

odsev

*Do pokopališča
bo še dolga*

*Trzinski
Piranski zaliv*

*Inovator
Grega Pevc*

*Pozdrav jeseni
z jabolki*

Center tehnike in gradnje Črnuče

Pot k sejmišču 32, Ljubljana - Črnuče, tel.: 01/560 61 00

ZELENA BELA TEHNIKA

Ponudba velja od 15. 10. do 31. 12. 2009 oz. do prodaje zalog.

energija si
bodi učinkovit

A
ENERGIJSKI
RAZRED

A
RAZRED
PRANJA

A
RAZRED
OŽEMANJA

Pralni stroj Candy GO 1480 DH

zmogljivost pranja do 8 kg, hitrost ožemanja do 1400 vrt./min, višje postavljena in večja vrata Ø35 cm, **Inverter tehnologija – tiho delovanje**, samodejno prilagajanje porabe vode in energije – Fuzzy logic, večfunkcijski prikazovalnik, zamik vklopa do 23 ur, prikaz časa do konca programa, tipka nastavitve umazanosti perila, tipka Allergie, program za občutljivo kožo, tipka Nočni program, Mix and Wash za pranje različnih mešanih in barvnih tkanin, hitri 32 minutni program, impulzno pranje za najobčutljiveše tkanine, dim: 85 x 60 x 54 cm

Redna cena:
749,90 EUR

Akcijska cena:

637,41 EUR

Eko popust
-100 EUR
Staro za novo

537,41 EUR

28%
ceneje

Zamenjajte staro belo tehniko z energetske učinkovito in prihranite.

izkoristite
100 EUR
POPUSTA
pri nakupu
staro za novo*

Poslovni sistem Mercator, d.d., Dunajska cesta 107, Ljubljana. Simbolne slike.

*Več informacij v letaku in na www.mercator.si

Dobrodošli v prodajalne: **Ajdovščina**, M Center tehnike, gradnje in pohištva Ajdovščina, Vipavska c. 6, Ajdovščina, 05/364 48 00 • **Brežice**, MCTGP Brežice, Cesta svobode 31, Brežice, 07/495 39 52, 07/495 39 50 – pohištvo, 07/495 39 56, 07/495 39 54 • **Koper**, M Center tehnike Koper, Kolodvorska c. 4, Koper, 05/662 69 10 • **Lenart v Sl. Goricah**, M Center tehnike Lenart, Industrijska ulica 7, Lenart v Sl. Goricah, 02/720 09 60, 02/720 09 64 • **Ljubljana**, M Center tehnike in gradnje Črnuče, Pot k sejmišču 32, Ljubljana - Črnuče, 01/560 61 00 • **Maribor** - M Center tehnike Maribor, Tržaška cesta 14, 02/333 50 88 • **Postojna**, M Center tehnike in gradnje, Tržaška c. 59, Postojna, 05/721 47 26 • **Ptuj**, M Center tehnike in gradnje Ptuj, Ormoška cesta 30, Ptuj, 02/759 53 40 • **Sevnica**, M Center tehnike, gradnje in pohištva Sevnica, Savska c. 20b, Sevnica, 07/816 32 10 • **Slovenske Konjice**, M Center tehnike in gradnje Slovenske Konjice, Delavska cesta 12, Slovenske Konjice, 03/757 48 73 • **Velenje**, M Center tehnike in gradnje Velenje, Kidričeva cesta 53, Velenje, 03/898 87 10 • **Žalec**, M Center tehnike in gradnje Žalec, Celjska cesta 7, Žalec, 03/713 66 00

Vse mi dol pade

Ko mi je prijateljica pred kratkim potarnala: »Vse mi dol pade!« sem bil kar šokiran in sem se vprašal, kaj ženskam sploh dol pade. Pa mi je hitro pogasila radovednost: »Vse smo lepo in dobro pripravili! Napisali smo vabila, osebno smo vabili, delili obvestila. Zdaj pa tak obisk! Živ obup! A' naj se še trudim?« No, če ji ni nič drugega dol padlo, sem si kar oddahnil in bil pomirjen. Moram pa priznati, da se je ob tem tudi meni bolj nežno dol odvalil kamen skrbi za počutje prijateljice. Če ti slab obisk dol pade, to še ni tako hudo! Kaj bi šele bilo, če bi bil obisk dober!

Ker je prijateljica še kar razočarano zavijala z očmi, sem se tudi sam začel ukvarjati z uganko, kaj je tu narobe. Počitnice so že mimo. Ljudje so še spočiti, malo se že tudi dolgočasijo, prireditve tudi še ni toliko kot v obdobju Trzinske pomladi. Obvestil o prireditvi je bilo tudi kar nekaj. Da so bila kakovostna in zanimiva, sem se prepričal sam. Prireditve je fina. Ja, kje je zdaj napaka, da je prijateljici lahko majhen obisk in vse drugo dol padlo? Čudna matematika! Kot pri tistih naših sodnikih, ki tožijo državo in hkrati sami razsojajo, če imajo pri tožbah prav. Da ne govorim o dohtarjih, ki se pri tožujejo nad bajnimi plačami in tarnajo, da dežurajo 48 ur na dan, zraven pa še zasebno »fušajo«, njihovih morebitni bolniki pa ne zaslužijo toliko, da bi plačali položnice, kaj šele zasebne zdravnike. Čuden je ta svet! Težko razumem, da je tak sodnik, ki gleda le na svoje bogatenje, ko se drugi komaj

preživljajo, pravičen. Zame tudi ni noben zdravnik, ki hoče posebno, višje plačilo, pravi, resnični Hipokratov naslednik. To me v sedanjih kriznih časih spominja na čase samoupravnega socializma, ki jim zdaj nekateri pravijo časi krutega komunizma, in v katerih so bili nekateri bolj enaki od drugih enakih. Tista matematika se mi že takrat ni izšla, zdaj ko so tisti poskusi enakosti in bratstva propadli, pa se mi ne izide matematika lastninjenja podjetij, ki so bila nekoč delavska in so jih vsi skupaj gradili, sedanji managerji, ki jih takrat največkrat še niti ni bilo, pa postajajo lastniki podjetij, za katera niso prelili niti kapljice znoja. Ti mladi, sposobni ljudje, ki kar pokajo od tržnega podjetništva, se zdaj na vso moč trudijo, da bi nadoknadili tisto, kar so zamudili iz časov, ko so podjetja nastajala. Prizadevajo si, da bi jih izmzgali, nabasali denar na svoje bančne račune in odpustili tečne delavce, ki še vedno mislijo, da si s svojim delom zaslužijo vsaj kruh. Vse bolj mi je jasno, da sem včasih živel v zmoti, da je dober direktor - ki naj bi se mu zdaj reklo manager - tisti, ki skrbi za dobro poslovanje podjetja in s tem tudi za dober zaslužek vseh, ki dobro delajo v njem. Najboljši managerji so zdaj pri nas v resnici tisti, ki si upajo največ vzeti in jih nič ne peče vest, ko zaslužke preusmerjajo na svoje prikrite račune. Najuspešnejši pa so tisti, ki jim nihče ob tem ne očita, da so tajkuni, ker biti tajkun trenutno ni več moderno.

Nekatere stvari je zdaj res težko razumeti, zato mi je vse bolj jasno, da je prav to verjetno vzrok, da prijateljici vse dol pade. Bolj sem premišljeval in se spraševal zakaj, manj odgovorov sem imel. Potem sem se odločil, da je bolje, da ne razmišljam preveč, saj lahko tudi meni kaj dol pade. Jasno pa mi je, da bo zdaj, ko so dnevi vse krajši in večeri daljši, v Trzinu spet več prireditev. Kaj če tudi te ne bodo imele prav dosti obiskovalcev? Ja, to bi bilo pa slabo za družabno življenje v občini! Brez »šlogarce« se nič ne ve, mi je včasih govoril neki prijatelj, jaz pa tudi ne znam več prerokovati iz kave. Upam, da je slab obisk na dosedanjih popočitniških prireditvah predvsem znamenje, da se življenje po letnih počitnicah v Trzinu še ni povsem utirilo na stare tire. To bomo že kmalu lahko preverili, saj pridni trzinski organizatorji že pripravljajo najrazličnejše prireditve, s katerimi naj bi popestrili jesensko in kasneje zimsko sivino, Trzin pa je zdaj po dolgem času spet postal pravo gradbišče in že v naslednjem mesecu se nam obeta kar nekaj otvoritev novih pridobite našega kraja. Kakšne otvoritve pa bodo, če bo samo par ljudi slavnostno rezalo trakove!? Nekaj bo res treba narediti, saj je naslednje leto spet volilno. Bilo bi res dobro, da bi obljube bodočih svetnikov slišalo čim več ljudi. Ko se bomo šli predvolilno kampanjo pa res ne sme komu vse dol viseti!

UREDNIK

Odsev

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Joži Valenčak, Emil Pevec, Miha Pavšek, Mateja Erčulj, Mirjam Štih

Foto: **Andrej Nemec**Tehnično urejanje in tisk: **IR Image d.o.o.**

Trženje:

Oglaševalska agencija IR Image d.o.o.,
Tel.: 01 839 64 00

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija LukanNaklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejič, tel.: 041 386 285

Glasilo izide enkrat mesečno
in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za
novembersko
številko
oddajte
do

5.
novembra
2009

Slika na naslovnici:

Ceste urejajo
Foto: Miro Štebe

Da bo Odsev še bolj trzinski

Želite zaslužiti kakšen dodaten evro? Vas veseli pisanje, se radi družite z ljudmi? Potem je sodelovanje z našim glasilom Odsevom dobra možnost za to! S tem boste pomagali k boljšemu obveščanju v našem kraju. O Trzinu boste izvedeli tudi tisto, česar do zdaj niste vedeli. Pomagali vam bomo pri osvajanju novinarskih veččin in zagotovo bo kratkočasno. Vse, ki bi jih zanimalo novinarsko delo, torej vabimo, da se nam oglasite na elektronski naslov: miro.stebe@siol.net, tel.: 041/ 370 206, ali pa se obrnete na tajništvo Občine Trzin, kjer boste dobili vse podatke. **Sprejmite izziv! Vabljeni!**

Županov kotiček

Občina ob uresničevanju svojih načrtov velikokrat naleti na hude odpore in ovire, ki ji jih postavljajo posamezni občani ali skupine občanov, včasih zaradi nestrinjanja z občinskimi načrti, včasih pa tudi zaradi nesporazumov v zvezi z zemljišči ali mejami med zemljišči, ki so v lasti občine, in sosednjimi zemljišči v lasti takšnih občanov.

Na te vrste težavo smo v Občini Trzin naleteli že pred časom, pravzaprav takoj, ko je nastala Občina Trzin, in sicer v zvezi z načrtom posodobitve ene od povezovalnih ulic med Mengeško cesto in Jemčevovo ulico v starem delu Trzina. Gre za ulico, ki na prvi pogled ni videti posebno pomembna, pa vendar gre za šolsko pot in hkrati za najbližjo pot z Mengeške do znanega avtomobilskega servisa, ki hkrati še za marsikoga predstavlja bližnjico, tako da kljub dosedanjemu neuglednemu videzu v resnici ni tako neobremenjena, kot bi morda kdo pričakoval. Tudi zato je bila že pred desetletji uvrščena med ulice, ki naj bi bile asfaltirane s sredstvi tedanjega samoprispevka, vendar se je očitno že tedaj zapletlo vprašanje meje med parcelo, ki je po svoji naravi javno dobro (javna pot) in sosednjim zemljiščem v privatni lasti. Že tedaj se je spor v zvezi z mejo zaostрил do te mere, da je naposled o meji odločalo sodišče s sodno odločbo, ki je kljub napovedani, vendar nato nevroženi pritožbi lastnikov zasebne parcele na južni strani občinske parcele, postala torej že pred približno petindvajsetimi leti pravnomočna. Kljub temu sporu ni bilo konca. Izginili so mejniki, in to menda ne samo enkrat in, kot lahko domnevamo, prav zato ta ulica vse do danes še ni bila asfaltirana.

Opuščena možnost

Tu velja zapisati, da je načeloma mogoče, da je bila ob sodni odmeri storjena kakšna manjša napaka, vendar je potrebno zapisati tudi to, da lastniki zemljišča, ki trdijo, da so izgubili del svojega zemljišča, niso vložili pritožbe, menda zato, ker niso želeli plačati sodne takse, morda pa tudi zato, ker so v bistvu vedeli, da nimajo prav. Tega zdaj pač ne vemo. Dejstvo je, da svoje legalne in legitimne možnosti niso izkoristili, sodno določene meje pa še vedno ne priznajo in se vedejo, kot da je ni. Ne glede na to smo tudi po ustanovitvi Občine Trzin najprej, in to kar deset let, poskušali urediti to vprašanje zlepa. Glede na to, da so mejniki »izginili«, smo nekajkrat naročili mejno-ugotovitveni postopek, vendar lastniki parcele ob sporni meji nikoli niso »verjeli« geodetu, tudi geodetu, ki so ga sami naročili in je prišel celo iz Ormoža, da ga ja nihče z občine ni mogel poznati, niso »verjeli« in so ga tako rekoč napodili. Ob vsem tem pa je nesporno, da si lastijo del zemljišča, ki glede na sodno odločbo pripada občini. Na to zemljišče so posegli s stebri svojega nadstreška, z robniki itd.

Odločitve

Verjetno je vsakomur razumljivo, da po vseh teh letih in celo desetletjih ni bilo več mogoče odlašati z odločitvami in ne nazadnje tudi z izpolnitvijo dolga občine občanom in občankam, ki so že nekoč davno plačevali samoprispevek za asfaltiranje te ulice. Naročili smo izdelavo geodetskega posnetka občinskega zemljišča in označbo sredinske linije po občinski parceli. Naročili smo tudi projekt posodobitve ulice, izpeljali javno zbiranje ponudb za izvajalca in, na podlagi neprijetnih izkušenj, obvestili tudi policijo, da ob začetku del lahko pride do neljubih zapletov. In tako se je tudi res zgodilo.

Verjamem, da se najbrž marsikomu, ki ne pozna podrobnosti te zgodbe, zdi ravnanje občine nekoliko pretirano, vendar se je potrebno vprašati, ali enajst let prepričevanja in pregovarjanja ni dovolj. Žal je pač tako, da se v mnogih primerih izkaže, da nekdanje meritve mej in velikosti zemljišč niso bile natančne, še posebej ne meritve iz časov pred petdesetimi ali celo sto leti. Nekoč se je merilo »na roke«, kasneje že z instrumenti, danes se meri s še bolj izpopolnjenimi instrumenti in metodami. Natančnost je vedno večja. Velikokrat se je že zgodilo, da je kdo živel v prepričanju, da je kupil zemljišče, ki je veliko 1.000 m², pa se je kasneje izkazalo, da gre v resnici samo za 900 ali celo še za

manj m². Vendar to ne more biti razlog, da bi v nedogled ovirali ali preprečevali dela, ki so v nesporno javno korist oziroma v korist vseh, ki na tem območju živijo. Zato se je bilo treba odločiti, četudi je zato pač treba kdaj preslišati tudi kakšno kričanje ali celo kakšno besedo iz besednjaka, ki ga običajni in strpni ljudje ne uporabljajo preveč pogosto. Tudi to sodi zraven.

STONE PERŠAK

Uradne ure Medobčinskega inšpektorata

Medobčinski inšpektorat občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice;
Naslov: Mengeška 9; tel. št. 01/564 4720; elektronski naslov: inspektorat@trzin.si
Številka faxes: 01/564 4721;
Uradne ure:
ponedeljek: 9:00 – 11:00;
sreda: 9:00 – 11:00;

Telefonske številke Občine Trzin:

01 / 564 45 43

01 / 564 45 44

01 / 564 45 50

Številka faks:

01 / 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. - 14.

sreda 8. - 13. in 14. - 18.

petek 8. - 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 1/2f oziroma na telefonski številki 01 / 564 47 30.

Pogovor z županom občine Trzin g. Antonom Peršakom

Trzin ima precej zahtevnih načrtov

V tem času je v Trzinu kar nekaj gradbišč, še več pa je načrtov, ki čakajo na vrsto, zato smo tokrat pogovor z županom naše občine g. Antonom Peršakom začeli prav o teh načrtih.

Na občini ste sprožili aktivnosti za izgradnjo športne dvorane v Trzinu. Ali lahko poveste kaj več o tem, hkrati pa me zanima, koliko takšnih projektov že imate zastavljenih in kateri so že v takšni obliki, da bi z njimi lahko kandidirali na državnih in evropskih razpisih za sofinanciranje?

V zadnjih letih je bilo name osebno in na Občino Trzin naslovljenih več pobud za izgradnjo športne dvorane, ki bi omogočala izvedbo tekmovanj in uradnih tekem v skupinskih športih (košarka, roket, mali nogomet) in organizirano vadbo športnih društev in skupin občanov v še večjem obsegu, kot to zdaj omogočata obe telovadnici OŠ Trzin, ki sta v jesenskem, zimskem in zgodnjepomladanskem času praktično nenehno zasedeni; zlasti večja. Glede na to, da ima Občina Trzin še nekaj zahtevnih načrtov, kar zadeva naložbe (obnova oziroma nadomestitev in izboljšava celotnega primarnega voda vodovoda od črpališč na Mengeškem polju do Trzina, novi vrtec v Mlakah, novi kulturni dom kot nadomestna gradnja na mestu sedanjega dotrajanega in ne več ustreznega kulturnega doma, novi in večji gasilski dom oz. dom zaščite in reševanja, novi dodatni vhod v OIC Trzin, nadaljnja izgradnja ŠRP Mlake, delna obnova in delna nadomestna gradnja na lokaciji Jefačn'kove domačije v starem delu Trzina, obnova in nadgradnja skladišča ob Habatovi ulici, nadomestna gradnja večstanovanjske hiše ob ulici Za hribom in še sodelovanje Občine Trzin v še dveh veli-

kih projektih z drugimi občinami: torej izgradnja regijskega centra za celovito obravnavo odpadkov na Ljubljanskem barju in obnova ter posodobitev CČN Domžale Kamnik), in glede na to, da gre v nekaterih navedenih primerih za prizadevanje, da dosežemo standarde in normative, ki jih predpisuje EU, v drugih pa za normative, ki jih predpisuje Slovenija, in ki imajo torej prednost, je logično, da se Občina Trzin sama gradnje športne dvorane še vsaj deset let ne bo mogla lotiti. Zato iščemo druge možnosti. Mislim zlasti na možnost javnozasebnega partnerstva ali na možnost sofinanciranja, pri čemer pa je, za razliko od nekaterih drugih omenjenih investicij, za športno dvorano težko dobiti sofinancerja. Da bi prišli do odločitve o primernem aranžmaju (sam mislim, da bi to lahko bilo javnozasebno partnerstvo) je potrebno opraviti vrsto predhodnih dejanj (študija upravičenosti, študija možnih variant izvedbe investicije, idejni projekt, Dokument identifikacije investicijskega projekta); vse to seveda že kar precej stane. Zato predlagamo občinskemu svetu v sprejem sklep, ki bo te dejavnosti omogočil. Kar zadeva druge investicije in možnosti za sofinanciranje, naj za začetek omenim projekt regijskega centra za obravnavo odpadkov, ki je že sprejet v program sofinanciranja iz kohezijskega sklada EU, ravno tako to načeloma velja za projekt obnove in posodobitve CČN, nadalje za projekt novega cevovoda od črpališč do Trzina, ki je ravno tako vključen v skupni projekt vodooskrbe, ki ga pripravljamo v sodelovanju z drugimi občinami. Projekt Jefačn'kova domačija je že sprejet v razvojni program LUR in bo, sicer v manjšem obsegu, ampak vendarle, sofinanciran iz sredstev Sklada za regionalni razvoj itd.

Pred časom so na državni ravni v vseh

medijih obveščali o možnostih za sodelovanje na razpisu evropske skupnosti za financiranje najrazličnejših projektov na področju ohranjanja kulturne dediščine. Ali se je naša občina prijavila na ta razpis, saj bi po naši nestrokovni oceni lahko skušali na ta način dobiti sredstva za obnovo kulturnega doma ali mogoče tudi za ureditev Jefačenkove domačije?

Na to vprašanje sem deloma že odgovoril. Je pa tako, da praviloma ni mogoče kandidirati za sofinanciranje iz dveh virov.

Slišali smo, da je občina pridobila soglasje za rušenje ostankov Jefačenkove domačije. Ali to drži in kakšne imate načrte za ureditev tistega območja?

Ne soglasje; dobili smo inšpekcijsko odločbo, da moramo stanovanjski del objekta porušiti, ker je že nevaren za okolico. Zdaj je najprej na vrsti, recimo tako, reševanje elementov vredne kulturne dediščine iz objekta in potem v nekaj dneh sledi rušenje tega dela. V skladu z že povedanim, mi že imamo idejno zasnovano prihodnjega dvonamenskega objekta, ki bo deloma namenjen stanovanjski rabi, deloma pa spominsko-muzejski rabi, izpeljali smo že natečaj za projektanta in pridobili ustrezne predloge za idejni projekt. Tako da bomo projekt najverjetneje v kratkem naročili. Trenutno se, kot zdaj kaže, obetavno ureja pridobitev še zadnjega dela manjkajočega zemljišča in potem bomo, ker bomo imeli pravico graditi, tudi naročili projekt. Še pred dvema, tremi tedni je kazalo precej slabše za ta projekt, ampak medtem se nekaj stvari je premaknilo, in zdaj lahko nadaljujemo s pripravo tega projekta.

Za obnovo Mengeške ceste naj bi že izbrali izvajalca. Kdaj zdaj lahko pričakujemo začetek del pri obnovi te ceste? Če se bo obnova začela že letos in bo ob tem urejen enosmerni promet skozi stari del naselja, bi lahko prihajalo do prometnih zagat ob priključku ceste Pod gozdom na Ljubljansko cesto, saj naj bi tudi na Ljubljanski cesti v omenjenem obdobju potekala dela za njeno posodobitev. Kako pričakujete, da bo tam potekal promet?

Po našem prepričanju so ukrepi (zapore, obvozi, preusmeritev prometa v starem delu Trzina) zamišljeni tako, da se težave zaradi hkratnega dela na Mengeški in Ljubljanski ne bi smele akumulirati, razen morda v prav posebnih primerih. Dela na Ljubljanski že potekajo in bodo veliko prej končana kot dela na Mengeški. Res pa je, da po cesti pride na vrsto most čez Pšato. A res je tudi, da seveda vsak tovrstni poseg povzroči določene težave in nekaj slabe volje, ker smo pač ljudje navajeni na določeni smeri in poti, in ker smo nestrpni, če pride do tovrstnih motenj. Vendar bi ne bilo napredka, če bi ne bilo kdaj pa kdaj tudi kakšne gradnje, popravila ipd. Je pač treba pomisliti tudi na to, kako bo potem, ko bodo posegi končani.

Večkrat je bilo govora o asfaltiranju sprehajalne steze ob Pšati od Gregčevega mostu proti šolskemu mostu. Bralci nas sprašujejo, kdaj načrtujete ta poseg?

To načrtujemo za naslednje leto, čeprav sam nisem pretirano naklonjen tej zamisli, ker vnaprej vem, da bo pot potem privabila veliko kolesarjev, mopedistov, motoristov in še kakšen avto povrh, kar bo gotovo povzročalo slabo voljo staršev otrok, ki hodijo tod v šolo, mamic z vozički in drugih sprehajalcev. Ampak glede na res številne želje po tem posegu, bomo pač to naredili.

Pred časom je bil v Trzinu posvet predstavnikov občin osrednjega dela Slovenije o ureditvi prometa v Ljubljani in pri mestnega prometa na vpadnicah v našo prestolnico. Strokovne službe so kar nekaj časa delale na tem projektu in za to

porabile kar nekaj denarja – tudi evropskega. Ali so ta prizadevanja sploh dala kakšne otipljive rezultate? Se nam obetajo kakšne izboljšave na tem področju?

Gre za projekt, ki se izvaja v okviru razvojnega programa LUR in je res sofinanciran tudi od EU. Sam projekt zelo dobro poznam, ker sem v imenu občin sodeloval v skupini, ki je pripravila razpis in sproti ocenjuje izvedene faze projekta. Seveda pa gre pri tem za celoviti koncept ureditve javnega prometa v regiji in Ljubljani, in potrebno bo še veliko vložiti, da bodo rezultati vidni tudi v stvarnosti. Je pa to nujno, ker bodo drugače neposredni in posredni stroški prometa, kakor se sedaj odvija, to pa je stihijsko, vedno večji in tudi vse druge posledice, zlasti posledice za okolje, vedno hujše.

Precej bralcev nam je namignilo, naj vas vprašamo, ali nameravate kandidirati za župana tudi na naslednjih lokalnih volitvah? Ste se že odločil o tem?

Še ne.

VPRASANJA SEM ZASTAVLJAL MIRO ŠTEBE

OBVESTILO

Svetniška skupina liste Za zeleni Trzin obvešča občane, da bodo njeni svetniki Drago Kostevc, Peter Kralj, Miran Šinigoj in Natalija Chvatal na razpolago za osebne stike od novembra dalje vsako prvo in tretjo sredo v mesecu od 18. do 19. ure v sejni sobi v pritličju Občine Trzin.

Vabimo vas, da se z vašimi vprašanji in pobudami obračate nanje v navedenih terminih, lahko pa tudi po elektronski pošti na naslove:

drago@zazalenitrzin.si, peter@zazalenitrzin.si, miran@zazalenitrzin.si, natalija@zazalenitrzin.si

SVETNIŠKA SKUPINA LISTE ZA ZELENI TRZIN

26. seja občinskega sveta

26. redna ali septembrska seja občinskega sveta je imela na dnevnem redu devet točk, ker so čakali na povabljenost strokovnjakinjo, pa je svet najprej obravnaval drugo točko, s katero so v drugi obravnavi potrdili program varnosti v občini. Poleg nekaterih pripomb na račun površno napisanih točk, ker je v programu največ govora o medobčinski redarski službi, ki ima sedež v Trzinu, je članice in člani sveta najbolj zanimalo, kakšna je razmejitev pristojnosti med redarji in policisti, koliko več denarja bo treba nameniti službi in kako se bo kadrovske krepila. Poleg župana je na vprašanja odgovarjal tudi zunanji sodelavec, strokovnjak za to področje, g. Stanislav Mlakar, ki je program varnosti tudi sestavil. Občinski svet je z manjšimi redakcijskimi popravki program podprl, isto pa morajo narediti še občinski sveti drugih občin, ki so ustanoviteljice skupnega inšpektorata.

Ker se je v.d. direktorica Centralne čistilne naprave Domžale – Kamnik opravičila, sta informacijo o pripravah na nadgradnjo Centralne čistilne naprave podala župan občine g. Anton Peršak in direktorica občinske uprave ga. Polona Gorše Prusnik. Gre za to, da je bila čistilna naprava v Študi do leta 2000 najsodobnejša in najučinkovitejša čistilna naprava v državi, vendar je počasi začela zaostajati za novimi pristopi in tudi zahtevami varovanja okolja. Naprava namreč ne očisti odplak v celoti, še zlasti ne nekaterih dušikovih in fosforin spojin. Z vstopom Slovenije v Evrop-

ske skupnost so uvedli strožja merila in postalo je nujno, da čistilno napravo posodobijo. Na čistilno napravo nameravajo priključiti še nekatere sosednje občine – Komendo so že, hkrati pa načrtujejo tudi posodobitev kanalizacijskih omrežij v posameznih občinah – tudi v Trzinu. Po prvotnih načrtih naj bi približno tri četrtine sredstev za ta poseg prispevala država in kohezijski skladi, približno četrtino pa naj bi zagotovile občine solastnice čistilne naprave. Zataknilo se je pri denarju, saj se pogoji in informacije, ki jih dobivajo, ves čas spreminjajo. Občine lastnice skušajo program posodabljanja naprave prilagajati razpoložljivim finančnim zmogljivostim, vendar se ti pogoji ves čas spreminjajo, tako da je zelo težko napovedati, kdaj in v kakšni meri bodo čistilno napravo in njeno kanalizacijsko omrežje posodabljali. Občinski svet se je strinjal, da je treba nadaljevati s pripravami za posodobitev in nadgradnjo centralne čistilne naprave, hkrati pa je pooblastil župana, da naj še naprej sodeluje v potrebnih postopkih in skuša zagotoviti čim širši obseg projekta ter hkrati kar najbolj ugodno raven sofinanciranja s strani občine Trzin. V skladu s tem je občinski svet projekt posodobitve CČN Domžale – Kamnik uvrstil med občinske razvojne načrte.

Pri naslednji točki so občinske svetnice in svetniki drugič obravnavali predlog lokalnega energetskega načrta in ga soglasno sprejeli. Načrt se zavzema predvsem za bolj varčno rabo energije in spodbujanje prehoda na okolju prijaznejše energente. Občinski svet je nato prešel na obravnavo

predloga rebalansa letošnjega proračuna. Predlog zanj je bil sprejet že leta 2007, popravljen je bil leta 2008, vendar se takrat še ni vedelo, kakšni bodo vplivi gospodarske krize na občinsko blagajno. Občini so se zdaj znižali lastni prihodki, istočasno pa so se znižale tudi nekatere cene izvajalcev, tako da bodo po novem nekatere naložbe cenejše, kot so sprva predvidevali. Ker se zaradi krize povečujejo pritiski na občinske proračune zaradi socialnih stisk in zaradi povečevanja vpisa otrok v vrtnice, je moral občinski svet sprejeti nekaj sprememb pri posameznih proračunskih postavkah, spremeniti pa je bilo treba tudi načrt pridobivanja in razpolaganja z nepremičninami. V razpravi je svetnike še zlasti zanimalo, kako bo občina zagotovila nova socialna stanovanja in kakšne spremembe bo prinesla načrtovana gradnja novega vrtca. Po obsežni razpravi je svet z 11 glasovi za rebalans proračuna sprejel ter potrdil spremembe načrta pridobivanja nepremičnin.

Po redni točki vseh sej občinskega sveta Vprašanja in pobude svetnikov je občinski svet potrdil tudi nove cene programov predšolske vzgoje otrok. Po novem mesečna cena predšolske vzgoje na otroka v prvi starostni skupini znaša 477,04 EUR, za drugo starostno skupino pa 342,27 EUR.

Stroški živil v ceni za otroke 1. starostne skupine znašajo 40,72 EU, v drugi starostni skupini pa 41,30 EUR. Komisija občinskega sveta za spremljanje in preverjanje utemeljenosti predlogov za spremembe ekonomske cene programa otroškega varstva je predlog zvišanje cene preverila in ugotovila, da je skladen s predpisano metodologijo za oblikovanje cene, zato je občinski svet novo povišanje cen vrtca potrdil soglasno, hkrati pa je svet tudi pooblastil župana, da imenuje posebno komisijo, ki v imenu občinskega sveta preverja predlog za spreminjanje cen programov otroškega varstva. Ta sklep je bil potreben, da bodo lažje in hitreje nadomeščali člane te komisije, ki je že doslej obstajala, ko iz kakršnih koli razlogov ne morejo več sodelovati v komisiji.

Brez posebne razprave je občinski svet nato potrdil nekatere manjše spremembe odloka o ustanovitvi javnega zavoda za kulturo, izobraževanje, šport, turizem in mladino Trzin, nato pa je g. župan člane in članice občinskega sveta seznanil s prizadevanji za ureditev Jefačenkove domačije. Ker je poslopje te domačije, ki stoji na mestu, kjer je bila prej rojstna hiša znamenitega trzinskega rojaka Ivana Hribarja, vse bolj razpadalo in je postajalo že nevarno za mimoidoče, so se na Občini

zavzemali za dovoljenje, da ga porušijo in na njegovem mestu zgradijo nov objekt. Za novi objekt so se z več projektanti že pogovarjali, kako bi ga uredili. Občina se predvsem zavzema, da bi tam zgradili stanovanjski objekt, v njem pa bi zagotovili tudi prostor za spominsko zbirko. Med razpravo je g. Šinigoj celo predlagal, da naj se občina izogne stroškom in naj tisti objekt samo odstrani, tam pa naj uredi manjši park. S tem predlogom se drugi niso povsem strinjali, še zlasti mu je nasprotovala predsednica turističnega društva Jožica Valenčak.

Seje občinskega sveta je bila končana nekaj pred dvajseto uro.

MIRO ŠTEBE

27. seja občinskega sveta

Ena najkrajših sej občinskega sveta doslej

27. redna oziroma oktobrska seja Občinskega sveta Občine Trzin je bila ena najkrajših doslej, na dnevnem redu pa je bilo le pet točk. Članice in člani sveta so najprej podprli odločitev, da na Občini začno postopke za izgradnjo športne dvorane v Trzinu. Ker je potrebn po dodatnih pokri-

tih prostorih za športne dejavnosti v Trzinu vse več, vse bolj glasne pa so tudi zahteve po novi športni dvorani, je Občinski svet s svojim sklepom le prižgal zeleno luč, da pristojni začno delati na tem področju. Ker gre za zelo dolgotrajne in tudi zapletene birokratske postopke, je do takrat, ko bodo z deli na terenu sploh začeli, še zelo dolga pot. Verjetno pa bo naj-

bolj zanimivo vprašanje, s čigavim denarjem naj to dvorano zgradijo. Na občini se zdaj najbolj nagibajo k temu, da bi dvorano gradili v t.i. javnozasebnem partnerstvu.

Druga točka Volitve in imenovanje je prinesla več kadrovske spremembe v občinskih delovnih telesih. S položaja članice Nadzornega sveta občine je nepreklicno odstopila Nina Radanovič. Za novega člana odbora za socialno politiko, zdravstvo in dejavnost društev je Svet za preostanek mandata imenoval Ljuba Arsova, za predstavnico Obči-

ne, kot ustanoviteljice, pa je Občinski svet v Svet javnega zavoda Osnovna šola Trzin imenoval Franjo Mojco Škof, za predstavnico trzinske Občine v Svetu zavoda Knjižnica Domžale pa so potrdili Ado Lovše Mušič. V senatih za reševanje pritožb zoper policiste pa bo poslej kot predstavnica trzinske občine delovala Katarina Rupar.

Tudi pri naslednji točki dnevnega reda, ko so spreminjali odlok o ustanovitvi Javnega zavoda Osnovna šola Trzin, Občinski svet ni imel posebnih zadržkov, saj so v skladu s spremembami Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja samo pristali na to, da bo po novem v Svetu zavoda več predstavnikov delavcev zavoda.

Več razprave je pritegnila predzadnja točka, ko so govorili o spremembah in dopolnitvah Zazidalnega načrta obrtno industrijske cone Trzin. V zadnjem obdobju je občina namreč dobila zahtevo treh podjetij za spremembo zazidalnega načrta na območjih, ki so v lasti omenjenih podjetij. V dveh primerih je šlo za to, da bi legalizirali dva prizidka, ki sta jih prosilca za spremembo zazidalnega načrta že zgradila, v enem primeru pa je podjetje, ki ima v obrtno-industrijski coni že poslovni objekt, zaprosilo za pristanek, da tam zgradi še nov objekt. Med kar dolgo in tudi živahno razpravo so razpravljavci med drugim opozarjali, da so bili prvotni načrti za cono povsem drugačni. Zamišljeno je bilo, da bi bila cona precej lepše urejena, z več zelenicami in parkirnimi mesti, samovoljni posegi lastnikov parcel pa so cono naredili precej bolj neurejeno. Prav zato niso pristali na legalizacijo na črno postavljenih prizidkih, dali pa so soglasje podjetju, ki je zaprosilo za dovoljenje, da zgradi nov objekt.

Sledila je še redna točka vseh sej: Vprašanja in pobude svetnikov.

MIRO ŠTEBE

Do pokopališča bo še dolga

V ponedeljek, 5. oktobra, je bil v dvorani KUD-a v Trzinu zbor krajanov, na katerem so predstavniki Občine in podjetja OIKOS predstavili rezultate najnovejše študije za izbor lokacije za trzinsko pokopališče. G. župan Anton Peršak je ugodoma orisal dosedanja prizadevanja za ureditev pokopališča v Trzinu.

Povedal je, da so pred desetletjem občani med anketo o tem, kaj pogrešajo v Trzinu, potrebo po ureditvi lastnega, trzinskega pokopališča uvrstili med najpomembnejše naloge občine. Spomnil je, da je Občina že opravila izbor primernih lokacij, vendar so občani na referendumu zavrnil predlagani načrt za ureditev pokopališča v gozdu med obrtno-industrijsko cono in ostalim delom Trzina na območju Pajkovega grička. Dejal je, da je bilo zdaj potrebno postopek izbora ponoviti in da so naloge za izbor najprimernejše lokacije zaupali strokovnjakom podjetja Oikos. Opozoril je, da bo postopek za izbor lokacije zdaj daljši, saj bo treba opraviti celo vrsto posvetov, pogovorov z lastniki, okoliškimi stanovalci in na koncu novo lokacijo vnesti v spremenjene občinske prostorske načrte. Pojasnil je tudi, da je zbor občanov, ki so ga pripravili, namenjen zgolj seznanjanju z ugotovitvami predstavnikov Oikosa o možnih lokacijah in da še nič ni dokončnega. Ko bodo opravili vse potrebne stopke in bo že bolj jasno, katera lokacija bi bila za večino najbolj sprejemljiva, bodo pred dokončnim odločanjem o izbrani lokaciji v občinskem svetu pripravili še en zbor krajanov o tem.

Povedal pa je tudi, da so iz Mengeša, kjer ima zdaj največ Trzincev svoje družinske grobove, že obvestili Občino, da na mengeškem pokopališču vse bolj primanjkuje prostora, in si želijo, da bi Trzinci začeli svoje pokojnike pokopavati kje druge, izrazil pa je tudi skrb, da bodo podobno željo kmalu oblikovali tudi v Domžalah.

Predstavnika podjetja OIKOS Urša Zakrajšek in Matjaž Harmel sta nato predstavila, kako so iskali primerne lokacije za pokopališče v občini in katere dejavnike so pri tem upoštevali. Poudarila sta,

da v Trzinu ni idealne možnosti za pokopališče, pri izboru pa so pazili predvsem na to, da so iskali nepozidana območja, ki niso preveč obdana z bivališči. Posebej so pazili na višino podtalnice in izpostavljenost zemljišč morebitnim poplavam, upoštevali pa so tudi prometno dostopnost in komunalno urejenost območij. Kot smo v Odsevu že poročali, so izbrali štiri potencialne možne lokacije. Ena je na severnem delu Trzina ob cesti Trzin – Mengeš na nepozidanih parcelah nasproti Mačkovega ali mrliškega znamenja v predelu Trzina, imenovanem Dovže. Ker gre za relativno majhno zemljišče, so predlagatelji pojasnili, da bi bil tam prostor le za žarno pokopališče. Tudi drugi dve predlagani lokaciji sta v starem delu naselja. Druga izbrana lokacija leži na območju Brodiča. Gre za travnato območje pod hribom Onger, ki ga z dveh strani omejuje potoka Pšata in Šumberk. Tudi tretja predlagana lokacija leži ob omenjenih potokih, le da nekoliko južneje. Gre za travnato območje, ki se razprostira severno od večnamenskega objekta ob Habatovi cesti. Pri obeh lokacijah je nivo podtalnice visok, obstaja pa tudi možnost poplav. Četrta predlagana možnost je na območju med obrtno-industrijsko cono in ostalim delom Trzina, vendar je za razliko od Pajkovega grička bližje naselju in na robu varovane območja Natura 2000. Gre za jaso, ki je približno 100 metrov pred trzinskim bajerjem.

V razpravi so udeleženci zborovanja, še zlasti tisti, ki živijo ob omenjenih lokacijah, opozarjali, da predlagane možnosti niso ustrezne. Tisti, ki živijo ob Brodiču ali ob tretji predlagani možnosti, so opozarjali predvsem na nevarnost poplav in

višino podtalnice. Eni so se zavzemali, da bi pokopališče uredili ob cerkvi, vendar so drugi temu nasprotovali, nekateri so menili, da bi bilo dobro spet razmišljati o lokaciji na območju Pajkovega grička, ki so jo Trzinci sicer zavrnil med referendumom o tem predlogu, slišali smo tudi oceno, da je od predlaganih najbolj sprejemljiva četrta možnost, spraševali pa so tudi, zakaj ni med predlaganimi možnostmi tudi območje v travnikih na drugi strani železnice, v bližini trzinske plinarne. Slišali smo tudi mnenje, da bo izbor odvisen od tega, koliko je Občina sploh pripravljena plačati za ureditev pokopališča, saj je z dražjo možnostjo mogoče odkloniti tudi težave z visoko podtalnico in tudi nevarnost poplav. Med razpravo so eni menili, da zdaj pri predlaganih lokacijah ni več mogoče razmišljati o parkovnem pokopališču, in naj bi izbirali le med klasičnim pokopališčem, pokopališčem za žare in mešanim pokopališčem. Po ocenah predlagateljev naj bi za klasično pokopališče v Trzinu potrebovali vsaj 18.350 m² površine, za žarno pokopališče bi zadostovalo 4.587 m², za kombinacijo obeh vrst pa približno 11.468 m². Razpravljavci pa so opozorili, da to ne drži povsem, da bi še vedno lahko imeli tudi parkovno pokopališče, saj v nobenem primeru pokopališče še nekaj desetletij ne bo tako veliko, kot predlagajo predlagatelji. Slišati je bilo kar nekaj pripomb in vprašanj, g. župan pa je ob koncu zagotovil, da bo razprava o tem in iskanje najprimernejše lokacije še trajalo, tako da bo na zadnjo besedo ob izboru še kar treba počakati.

MŠ

Trzinski Piranski zaliv

Čeprav vse prepočasi, se kot kaže, le bliža čas, ko bodo začeli posodabljati Mengeško cesto. Ker bo takrat potrebno del prometa usmeriti po obvoznih cestah, so se na Občini odločili, da presekajo gordijski vozeli in asfaltirajo tudi cesto, ki čez polje povezuje Jemčevo z Mengeško cesto nasproti Mačkovega ali mrliškega znamenja.

Gre za cesto, ki so jo namepravali asfaltirati že takrat, ko so v Trzinu pobirali zadnji samoprispevek za asfaltiranje cest. Ker takrat niso mogli rešiti spora glede poteka meje med zemljišči, so načrti padli v vodo in cesta je vse do danes ostala neasfaltirana, čeprav ljudje tega, da so njeno asfaltiranje že plačali, niso pozabili. Na uredništvu smo vsake toliko časa preje-

mali predloge, da naj poizvedemo, kdaj bodo dolg le izpolnili. Kot so nam zagotavljali, bi asfaltirana cesta številnim prebivalcem tistega območja olajšala dostop do glavnih prometnic ali pot domov.

Pred časom pa nas je poklicala ga. Vertič Marija in vprašala, če vemo, kaj se pri njih dogaja. Povabila nas je, naj pridemo poslikat, kako na njihovi zemlji gradijo cesto, zraven pa nas je še povabila, naj si pridemo pogledat tudi dokumente, ki dokazujejo, da je tisto zemljišče njihovo. Povabilo smo sprejeli, mimogrede pa smo izvedeli, da številni tamkajšnji prebivalci pozdravljajo začetek del.

Pri Vertičevih smo res naleteli na razkopano zemljišče, kjer gradbinci pripravljajo teren za kasnejšo položitev asfalta, Vertičevi pa so nam poveda-

li, da bo cesta široka 5 m, kar se jim zdi nedopustno. Kasneje smo na občini preverili, in tam so nam zatrdili, da bo cesta široka 4 m, bo pa še na vsaki strani približno meter urejene bankine. Ga. Marija Vertič in njen soprog sta ogorčena pred nas razprostrala kopije uradnih dokumentov, ki kažejo, da naj bi bila nekoč parcela, ki naj bi bila zdaj v občinski lasti, premaknjena bolj severno, to je v smeri proti Mengšu. V bližini Vertičeve hiše naj bi bila meja premaknjena približno dva metra, tam, kjer se pot združi z Mengeško cesto, pa naj bi šlo kar za 3 metre odmika. Ker je parcela dolga približno 180 m, je jasno, da gre za kar precej velik kos zemlje in verjetno nihče ob takem ne bi ostal tiho ali neprizet. Dokumenti in načrti, ki so nam jih kazali Vertičevi, nesporno kažejo, da gre za njihovo zemljo in da naj bi prišlo do zamika meje. Vertičevi so tudi ogorčeni, ker so se o tem želeli pogovoriti z g. županom, vendar sta jih sprejela le direktorica občinske uprave ga. Polona Prusnik Gorše in svetovalec župana za komunalno problematiko g. Andrej Gril.

Njihove izjave smo poskušali preveriti na Občini, tam pa so nam zatrdili, da sta imela sogovornika Vertičevih na Občini vse kompetence in da ni bilo potrebno vpletati župana. Ta pa nam je dejal: »Name se neposredno velikokrat obračajo različni ljudje, ampak jaz nikomur ne morem kar dati npr. metra zemlje,

ker govori z mano. Sicer pa smo se z Vertičevimi v zadnjih letih kar nekajkrat neuspešno pogajali glede ureditve tega vprašanja. Na Občini se čudimo, da se Vertičevi, če so tako močno prepričani, da imajo zadosti trdne drugačne dokaze, pred leti niso pritožili na sodno odločbo, ki nam je dala prav. Sam ne izključujem možnosti, da je kdaj v preteklosti prišlo do napake v izmeri in risanju meja. To se je pogosto dogajalo, saj je šlo za ročne meritve. Zdaj si geodeti pomagajo celo s satelitsko tehniko, in teh napak naj ne bi bilo več. Ker se stvari ni dalo urediti vse od načrtov za asfaltiranje te ceste pred desetletji, smo se zdaj odločili, da cesto uredimo v skladu z uradnimi meritvami geodetov. Če menijo, da tako ni prav, naj nas tožijo, in če bo sodišče dokazalo, da imajo Vertičevi prav, bo Občina to upoštevala.«

Po pogovorih z več drugimi sosedi in prebivalci tistega dela Trzina smo dobili občutek, da imamo tudi v Trzinu Piranski zaliv. Ker tudi pri reševanju problema meje v Piranskem zalivu vse bolj kaže na arbitražo, tudi v trzinskem primeru verjetno ne bo šlo drugače. Kakor koli že, precej prebivalcev tistega dela Trzina pozdravlja odločno potezo Občine, grenak okus pa ostaja. Vsekakor bi se bilo res treba spravljivo pogovarjati in iskati kompromise. Dokler vsak vztraja na svojem neomajnem stališču, sporazuma ne bo.

MIRO ŠTEBE

Pozdrav jeseni z jabolki

Spet je potrkala jesen na naša vrata in tako kot vsako leto s seboj prinesla celo paletu barv, s katerimi je umetno obarvala listje na drevesih. Če samo stopite skozi vrata svojih stanovanj ali pa pokukate skozi okna, se boste znašli v pisanem jesenskem času. Oči si boste napasli na rumenem, rdečem, rjavkastem listju, ki počasi in vsak dan bolj vztrajno naletava proti tлом, z nogami pa boste vsak čas lahko zabredli v kupe šelestečega listja, se pogreli ob zadnjih toplejših sončnih žarkih in ugriznili v kakšen sočen jesenski sadež.

Tudi v Trzinu smo bili v soboto, 3. oktobra, jesensko razpoloženi, pri čemer se velja posebej zahvaliti Okrepčevalnici Barca in gospe Lidiji Babnik, ki je s pomočjo članov Kulturnega društva Franca Kotarja organizirala in pripravila ustvarjalne delavnice za otroke z naslovom Pozdravimo jesen z jabolkom. Bilo je nadvse kratkočasno in zabavno, saj je tako za animacijo kot za smeh ves čas skrbel energični Andrej Zupanc, ki se je za tisto popoldne prelevil v Avstrijca Karla (ime si je izbral v skladu z izvorom slaščice, ki smo jo tisti dan pripravljali). Za otroke, pa tudi za tiste malce starejše, je imel pripravljenih vse polno raznoraznih trikov in šal. Otroci so še posebej uživali v izdelovanju živalic in rožic iz dolgih pisanih balonov in moram reči, da so na koncu postali že pravcati mojstri.

Vrhunec je predstavljalo tekmovanje v kulinariki: priprava in peka čisto pravega jabolčnega zavitka. Vsak otrok je naredil svojo sladico. Na mizice so v Barci vsake-

mu posebej pripravili listnato testo, moko za posip, naribana jabolka, drobtine, cimet in sladkor. Ko so si umili roke, nadeli predpasnike, kuharske kape in v rokah zavihteli valjarje, je vsak izmed njih razvijal svoje testo, nekateri tanjše, drugi debelejše, po občutku dodal nadev in bolj ali manj spretno vse skupaj zavil v rolo, prenesel v pekač in takoj zatem v pečico. Tudi Kudovci smo naredili svojega, takega res bogatega z obilo jabolk, cimeta in z dodatkom ruma, da je testo komaj zdrževalo nadev.

Medtem ko smo čakali na pečene dobrote, smo članice kulturnega društva Ana, Gita in jaz otrokom pomagale na papirju izdelati jesensko jablano. Na bel list, kjer je bilo že predhodno nalepljeno deblo, smo s skupnimi močmi nalepili veje, pa papirnate listke in jabolka. Seveda je vsak lahko dodal, karkoli si je izmislil, saj je ustvarjanje vedno prepuščeno domišljiji vsakega posameznika. Da pa bi bilo vse skupaj še bolj čarobno, smo na travi uzrli pravega ježka, ki so mu očitno zadišala naša jabolka. Tako smo se na koncu posladkali prav vsi, ježek s svežim jabolkom na eni strani in udeleženci delavnice z resnično dobrim jabolčnim zavitkom na drugi strani.

MIRJAM ŠTIH

Dušica nas je očarala

V ponedeljek, 28. septembra, je Turistično društvo Kanja Trzin v goste povabilo znano publicistko, zbirateljico ljudskega izročila, avtorico številnih knjig in profesorico angleščine ter ruščine v pokouju, Dušico Kunaver. Kot smo že poročali, je Dušica že spomladi v industrijski coni v Hiši kruha pri Krejanu predstavila svojo knjigo Čar kruha.

Takratna predstavitev je bila predsednici turističnega društva Jožici Valenčak tako všeč, da je Dušico nagovorila, da naj še drugim Trzincem predstavi Čar kruha. Dušica se je rada odzvala, njen nastop pa je najprej poživil trzinski pesnik Milan Kuferšin z eno od svojih pesmi, k veselemu razpoloženju pa je prispeval še Simon Vrbec, ki je spet raztegnil svoj meh in pokazal, kakšen mojster je. Dušica je kasneje občinstvo tudi nekajkrat spodbudila, da smo skupaj zapeli več slovenskih narodnih pesmi, vmes pa je gostja govorila o pomenu kruha za naše prednike, o tem, kako je bil praznični kruh osrednja dobrota, skoraj osrednji lik, na vseh ljudskih slavnih in praznovanjih od začetka leta do pozne jeseni. Povedala je številne zanimivosti o preteklem življenju, spomnila je na zanimive reke o kruhu in starodavnih običajih, pojasnila pa je tudi vzroke, zakaj kakšni stvari ali običaju rečemo tako, kot rečemo. Udeleženci večera smo z veseljem poslušali Dušico, ki je govorila s takim žarom in nas prepričevala, kako bogato besedno pa tudi vedenjsko dediščino smo nasledili.

Po predavanju, ki je kar prehitro minilo, je predsednica društva ga. Valenčakova udeležence povabila na prigrizek. Kruh je prispevala Pekarna Kralj, klobase pa so bile prave, trzinske.

MŠ

Grega gre po očetovih stopinjah

Trzinski inovator Gregor Pevc je na najpomembnejšem letošnjem evropskem sejmu inovatorjev v Budimpešti dobil prestižno nagrado. Od 9. do 13. septembra je v glavnem mestu Madžarske potekal 7. mednarodni inovacijski sejem GENIUS-EUROPE, na katerem so predstavili 320 inovacij iz 23 držav.

Slovenija se je predstavila z 10 inovacijami osmih inovatorjev, vendar so ti dosegli izjemen uspeh, saj je kar 6 slovenskih inovatorjev za svoje inovacije prejelo zlate medalje GENIUS. Največji uspeh pa sta dosegla inovatorja **Gregor Pevc** in **Damjan Jurjavčič**, ki sta prejela nagrado »St. Jeromos Cup« (pokal svetega Jeronima, ki naj bi bil zaščitnik izumiteljev). Na sejmu je predsednik IFIA (Mednarodnega združenja organizacij inovatorjev) Andreas Vedres podelil le 10 teh najvišjih nagrad in kar dve je stroga ocenjevalna komisija prisodila slovenskim inovatorjem.

Simpatični Grega, kot Gregorja kličejo prijatelji, pa je s svojo inovacijo **varovalo nadzemskih vodov** v zadnjem obdobju prejel še več laskavih priznanj. Na prvem slovenskem sejmu inovacij, ki so ga pripravili v sklopu celjskega obrtnega sejma, je dobil srebrno medaljo, v Zagrebu na sejmu inovatorjev ARCA pa je dobil eno najvišjih priznanj - posebno plaketo sejma. Kot zanimivost povejmo, da je na Celjskem sejmu s svojim izumom tudi tako navdušil srbske inovatorje, da so mu podelili prestižni kovanec Nikole Tesle, ki ga podeljujejo le najuspešnejšim inovatorjem.

Za varovanje električnih vodov

In za kaj gre pri Gregorjevem izumu? Izum, za katerega je inovator pred kratkim podal patentno prijavo - preprečuje trganje oz. poškodbe ter tudi zrušitve električnih in telekomunikacijskih vodov zaradi neugodnih vremenskih pojavov, predvsem zaradi snega z žledom, ki pozimi povzroča milijonsko škodo. Varovalo se zelo enostavno natakne na

vodnike in jih varuje pred pretrganjem.

Grega pravi, da je do izuma, kot se pri veliki večini drugih izumov dogaja, prišel povsem po naključju, ko je ob svojem delu poskusil zaščititi električni vod. Na električne žice je nataknil plastično cev in ko je videl, da se stvar obnese, je začel razmišljati naprej in je svoj izum razvijal in izpolnjeval. Za izum so se takoj začeli zanimati elektro-gospodarstveniki, še zlasti iz Štajerske, saj so imeli med zadnjo zimo zaradi snega in požleda, ki jim je uničil električno omrežje na območju Pohorja, kar za približno 3 milijone evrov škode. O podobnih škodah so poročali tudi iz Srbije, zato ni čudno, da so nad Gregorjev izumom tudi tam zelo navdušeni.

Gregor je svoj izum preizkušal in izpopolnjeval tudi v najhujših zimskih razmerah, med drugim tudi na Krvavcu, kjer so na električne vode, ki jih je zaščitil, streljali sneg tudi s snežnimi topovi. Zdaj je izum pripravljen do te mere, da ga lahko začno množično proizvajati in uporabljati. Grega pravi, da gre za sorazmerno poceni in enostavno rešitev, ki pa bi lahko elektrogospodarstvu privarčevala precejšnje denarje. Svojo inovacijo bo v kratkem predstavil tudi na sejmih inovacij v Bruslju in Nurenbergu.

Invatorska družina

Grega, ki ga mladi Trzinci, še zlasti športniki, dobro poznajo, izhaja pravzaprav iz inovatorske družine. Kot smo v Odsevu že poročali, je tudi njegov oče s svojim izumom plovila na podvodnih krilih na različnih sejmih in predstavitev inovatorjev dobil številna prestižna priznanja. Grega se ob tem pošali,

da je bil pogosto glavni preizkuševalec očetovih zamisli pri tem plovilu. »Tu gre za povsem očetovo inovacijo, ker pa sem bil ves čas zraven, sem po svoje vseeno nekoliko tudi prispeval k izboljšavam.« Pravzaprav je zdaj Tsunami, kot so pri Pevcu poimenovali svoje plovilo, že precej drugačen, precej bolj izpopolnjen, kot je bil, ko je prvič pritegnil pozornost na razstavah inovacij. »Zdaj imamo plovilo res že precej izboljšano. Prav zdaj se ukvarjamo z idejo, kako ga narediti hitrejšega in močnejšega. Razvijamo dva modela, ki bosta imela 10 in 20 konjskih moči. Je pa res, da je Tsunami atraktiven, kamor koli pridemo z njim. Zdaj je tudi primeren že za proizvodnjo in ga tudi že naredimo po naročilu. Mislim, da ni več daleč, ko bo ta inovacija začela »sama sebe živeti«, kot pravimo inovatorji.«

Grega trži inovacije

Grega pri tem pomaga tudi drugim inovatorjem. To je enostavno vključil v svoje delo. Po osnovni izobrazbi je lesar, diplomiral pa

Grega preizkuša svoj izum

je tudi na poslovni šoli za komercialiste. Doma imajo podjetje, kjer izdelujejo lesno galanterijo, Grega pa je pri podjetju prevzel trženje njihovih izdelkov po vsej Sloveniji. Pravi, da je pravzaprav deklica za vse, saj če je potreba, dela tudi v lesarski delavnici, s svojimi idejami pa pomaga tudi pri razvoju novih izdelkov. Lesna galanterija je namreč takšna, da je treba trg oskrbovati z vedno novimi izdelki, z novimi atraktivnimi zamislili. Pri Pevcu si ves čas izmišljujejo nove izdelke in če ti dobro prenesejo preizkušnjo na trgu, jih začno izdelovati v večjih količinah. Trženje lesne galanterije pa je Gregor obogatil tudi s prodajo uporabnih in okrasnih izdelkov iz fuzijskega stekla, v zadnjem času pa trži tudi inovacije drugih inovatorjev, ki so združeni v združenju Aktivni inovatorji Slovenije (ASI).

Zgodba o tem je nekoliko daljša. Ko se je Gregov oče Tomaž s svojim izumom Tsunami pojavil med inovatorji, so tam kmalu spoznali njegovo energijo in komunikativnost. Zau-

pali so mu direktorsko mesto v aktivu, ker je bil Grega s svojim delom vse bolj opazen, pa je tudi on prišel v vodstvo tega inovatorskega združenja, ki ima sedež v Kamniku. Grega je zdaj eden od treh članov vodstvenega sveta ASI. Združenje povezuje ljubiteljske inovatorje, ti pa s svojimi inovacijami težje prodajo kot profesionalni inovatorji. Združenje ASI zato inovatorjem pomaga pri zaščiti in predstavljanju njihovih inovacij, poskušajo pa jih tudi ponuditi morebitnim proizvajalcem, ki bi jih lahko ponudili na trgu. Inovacije, ki jih imajo člani združenja ASI, žanjejo številne uspehe na vseh inovatorskih predstavitev po vsem svetu, številne bi lahko precej koristile porabnikom, lahko bi v sedanjih časih gospodarske krize pomenile nove možnosti za proizvajalce, vendar se ti kar težko odločajo za novosti. Prav zato je Grega med svojo poslovno ponudbo uvrstil tudi trženje inovacij.

Vsestranski športnik

Ob vsem tem pa Grega svoje moči razdaja

in hkrati krepi tudi na številnih športnih področjih. Strelci se ga še spominjajo, kako je z očetom tekmoval pri njih, do letos pa je igral tudi košarko za trzinski Utrip. Bil je eden od najvidnejših igralcev, vendar se je letos tekmovaljem odrekel. Še naprej pa trenira otroke v dveh košarkaških skupinah v času izvenšolskih dejavnosti. Zdaj skrbi kar za 20 nadebudnih košarkarjev. Grega pa ob tem tudi kolesari, smuča, skoraj vsak dan teče na Dobeno, plava, se potaplja, igra badminton, odbojko. Privlačijo ga skoraj vsi športi in skoraj povsod mu gre dobro, če ne odlično. Grega pa se ob tem le zasmee: »Sem rekreativec. Všeč mi je družba športnikov, in teh nas je v Trzinu kar dosti. Mislim, da imamo tudi zelo dobre možnosti za športne dejavnosti. Res, da bi se dalo še kaj izboljšati, na primer organizirati igranje odbojke ali pa balinanje v športnem parku, ampak če hočeš in se znaješ, imamo v Trzinu za to zelo dobre možnosti!«

MIRO ŠTEBE

Chiara je podprvakinja letošnjega Interland cupa

Od 8. do 10. oktobra je bilo v Zürichu v Švici letošnje kotalkarsko tekmovanje Interland Cupa, na katerem je kot slovenska predstavica tekmovala tudi Trzinka Chiara Modrej – Filippini. Naše barve je branila več kot odlično, saj je v kategoriji Espoirs, v kateri tekmujejo tekmovalci od 10. do 12. leta, osvojila drugo mesto. V njeni skupini je sodelovalo 17 tekmovalcev iz devetih držav. Chiara si je nastop na tekmovanju priborila z dobrimi nastopi na domačih tekmovanjih, kjer se je vedno uvrščala med pet najboljših, na državnem prvenstvu pa si je s tretjim mestom za-

gotovila normo za nastop na Interland Cupu.

Enajstletna Chiara, ki je učenka 7. razreda trzinske osnovne šole, trenira pod budnim očesom svoje mame Violete, ki je bila dolga leta naša najuspešnejša kotalkarica in ima polne vitrine priznanj z najuglednejših kotalkarskih tekmovanj, zadnja leta pa se ukvarja predvsem s treniranjem mladih kotalkarjev. Violeti pri treniranju Chiare in tudi drugih kotalkarskih nadebudnežev pomaga tudi nekdanji kotalkarski prvak iz Vira pri Domžalah, Matej Drašček.

Kljub mladosti se Chiara lahko pohvali

že z vrsto uspešnih uvrstitev na uglednih tekmovanjih. Leta 2007 je bila tako na državnem prvenstvu tretja, na Interland Cupu 4., na mednarodnem tekmovanju Amfora na Hrvaškem pa je osvojila tretje mesto. Lani je bila na Interland Cupu 10., na državnem prvenstvu pa četrta.

Za tako uspešno tekmovanje je potrebno kar dosti treniranja. Prav zdaj se ji že začnajo treningi in priprave na prihodnjo sezono, ki bo zanjo še posebej pomembna, saj bo prestopila v višjo kategorijo in se bo lahko potegovala tudi že za nastop na evropskem prvenstvu. Njena trenerka in mama pravi, da bo zima zanjo kar kratka, še zlasti, ker Chiaro čaka tudi učenje. Ker bo morala nadoknaditi vse, kar je zamudila zaradi treningov, upa, da ji bodo učitelji stali ob strani.

MIRO ŠTEBE

Vse večje zanimanje za Cooperjev test

Tako dobro obiskanega Cooperjevega testa, kot je bil tokratni jesenski, ki so ga na atletski stezi v športnem parku pri trzinski osnovni šoli pri-

pravili v petek, 18.9., v Trzinu še ni bilo. Vse kaže, da se vse več Trzincev zaveda pomena rekreacije in tudi stalnega preverjanja svoje telesne pripravljenosti.

Udeleženci so tek začeli v več skupinah. Moški so tekli na 2.400 m, ženske pa na 1.600 m dolgi progi. Tisti, ki so želeli, so se lahko preizkusili tudi s testom hitre hoje. Telesno pripravljenost udeležencev so ocenjevali glede na njihovo starost in spol z ocenami od 0 do 10, pri čemer je ocena 5 že pomenila dobro telesno pripravljenost. Čeprav so rezultati merjenja srčnega utripa in krvnega tlaka pokazali zelo različne re-

zultate, so organizatorji ugotavljali, da je vse več takih, ki telesno vadbo očitno jemlje resno in so pravi rekreativni športniki.

Avto center Knavs v Trzinu

Pravi naslov za pnevmatike in pranje vozila

Avto center Knavs v Trzinu na Mengeški cesti 81, ob glavni cesti Mengeš – Trzin je že pripravljen na zimske dni. Verjetno tudi vi že razmišljate, da bo potrebno zamenjati pnevmatike in si zagotoviti varno vožnjo v zimskih razmerah.

V Avto centru Knavs vam ponujajo pnevmatike priznanih blagovnih znamk, seveda bodo uredili tudi demontažo, montažo in centriranje po ugodnih cenah. Da pa bo vaš avto popolno zasijal, bodo poskrbeli pridni fantje, ki bodo vaše vozilo ročno oprali. V avto centru vam ponujajo zunanje in notranje čiščenje avtomobila. Lahko pa se dogovorite tudi za globinsko čiščenje ali poliranje.

Ugodnost za zveste stranke: vsako 5 zunanje pranje brezplačno.

Prepričajte se o kakovostni ponudbi avtocentra Knavs vsak dan od 8 – 18 ure, ob sobotah pa jih lahko obiščete od 8 – 13 ure. Telefon 01 56 44 300 ali 041 788 – 726.

Vabljeni.

Praviš, da si dinamičen, drzen, prodoren, samoiniciativen in željan uspeha? Da imaš svoj avto z velikim prtljažnikom? Izpit B kategorije, ustrezno izobrazbo V. ali višje stopnje in dve leti delovnih izkušenj na področju trženja? Dobro sodeluješ v timu in se nate lahko zanesemo? In delati lahko začneš takoj?

Dobrodošel v družini, sine.

Postani naš **TRŽNIK - VODJA PROJEKTOV**.

Pošlji vlogo in življenjepis na info@ir-image.si najkasneje do 26. 10. 2009.

glaševalska agencija

IR IMAGE

Medvedova ulica 25
1241 Kamnik

telefon: +386 1 83 96 400

faks: +386 1 83 96 411

info@ir-image.si

www.ir-image.si

RAČUNOVODSKE STORITVE

Ažurnost, fleksibilnost in strokovnost! ŽE **18** LET

Renata Uhan s.p.

POT K SEJMIŠČU 26A, 1231 LJUBLJANA - ČRNUČE
tel.: 01 561 29 47, faks: 01 561 29 48, gsm: 041 652 556
e-pošta: renata@faktura.si www.faktura.si

*Cvetje za vse življenjske priložnosti.
Ob boleči izgubi z najlepšimi dekoracijami.*

Cvetličarna Omers

www.cvetlicarnaomers.si

telefon.: 01/72 26 520 • Brezplačna dostava vencev do 30 km.

Tomo Marinšek: Fotografija ohranja spomine na najlepše trenutke

Jesenski čas, ko se drevesa odenejo v svatovska oblačila, kar kliče po slikanju, fotografiranju, po beleženju lepih prizorov. To je čas, ki skoraj nobenega fotografa ne pusti hladnega. Med nami pa živi fotograf, ki skozi vse leto slika ljudi v svatovskih oblačilih. Tomo Marinšek je namreč poročni fotograf.

Čeprav se s fotografijo poklicno ukvarja šele v zadnjem času, je bil še zelo mlad, ko se je začel ukvarjati z njo. Takrat je živel še v Preserjah pri Radomljah, zato ni čudno, da se je včlanil v fotografski krožek, ki ga je vodil Foto – kino klub Mavrica. Ko mu je bilo 12 let, je že dobil svoj prvi fotoaparatus. Prve korake v svet lovljenja podob in trenutkov je naredil pod vodstvom znamenitega fotografskega mojstra Vlaste Simončiča. »Bil je strog in je od nas zahteval disciplino, vendar sem jaz budno sledil njegovim naukom. Fotografija je postala moja strast. Od tistih, ki smo skupaj začeli delovati v krožku, sem bil eden redkih, ki je ostal. Drugi so počasi odpadali.« Naučil se je razvijati črno-bele fotografije in kmalu je dobil svojo temnico v kateri je preživljal veliko časa. Delo v temnici je bil zanj pravi izziv in vzljubil je postopek nastajanja fotografije.

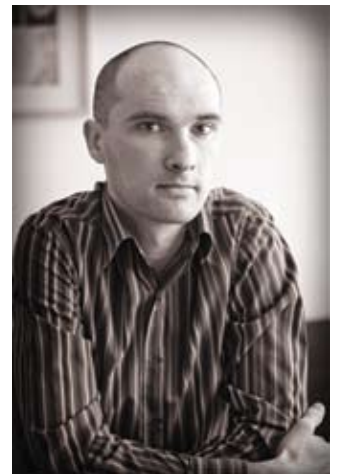
Leta 1988 je slikal prvo poroko. Poročila se je njegova sosedica in vsi so bili navdušeni, ko so videli njegove fotografije. Ker je obvladal delo v temnici, si je lahko privoščil drugačne povečave, boljše izreze. »Mogoče je prav tisti uspeh v moji podzavesti za-

sejal idejo, da bi se še ukvarjal s slikanjem porok.«

Sprva na to niti ni kazalo. Po osnovni šoli je šolanje nadaljeval na kamniški gimnaziji, nato pa je študiral ekonomijo. Pravzaprav se z marketingom in poslovnostjo ukvarja tudi zdaj, kot fotograf, vendar je po fakulteti najprej delal v očetovem podjetju usnjene galanterije Galant. Ko se je oče upokojil, je vodenje podjetja prevzel Tomo, vendar se je že po nekaj letih odločil, da si želi delati stvari, ki ga zares veselijo in tako je podjetju registriral dejavnost fotografije, ki je s časom prerasla v glavno dejavnost podjetja. Dober glas o kakovosti njegovega dela mu zagotavlja stranke, v zadnjem času pa jih precej dobi tudi s pomočjo svoje predstavitve na spletu. »Stranke dobim, ker me znanci in prijatelji priporočajo, dober odziv pa mi prinaša tudi spletna stran, ki pa jo mislim kmalu spremeniti. Razmišljam tudi, da bi si uredil studio in da bi svojo dejavnost razširil še na slikanje portretov, še zlasti otrok.« Idej Tomu ne zmanjka, saj je tudi pri njegovem delu pomembno, da postreže z novimi idejami, novimi izrezi, pogledi in pristopi.

»Poroke so za večino parov tisto najlepše, kar se jim zgodi v življenju, zato je treba, da so tudi fotografije s porok lepe. Predvsem je pomembno, da na njih prikazem čustva, da zabeležim dogajanje, širše, ožje izreze, lepe, zanimive detajle in simboliko.

Bistvo dobre fotografije se mi zdi v preprostosti, to pomeni, da prikažeš motiv, ostale elemente, ki so največkrat moteči, pa poskušaš eliminirati. V mnogih primerih barve speljejo pozornost od resničnega subjekta. Pretvorba takšne fotografije v črno-belo, lahko sliki vdahne edinstven pečat in ji poveča čustveni naboj in to je zame bistvo poročne fotografije.« V dobi digitalne fotografije se je za poročnega fotogra-

dostokrat zelo podobne in zame je najtežje, ko moram med njimi delati selekcijo.« Parom, ki so se poročili, običajno na koncu prepusti po kakih 500 do 600 izbranih fotografij. »Ker pa gre za pomemben dogodek v njihovem življenju pari neredko prosijo, da jim dam kar vse kar sem poslikal, tudi tiste slabše posnetke.«

fa spremenilo mnogo stvari. Klasične temnice so zamenjali računalniki in tiskalniki. Nekatere stvari so pri slikanju porok mnogo lažje, vsekakor pa je potrebno posvetiti mnogo časa obdelavi fotografij in pripravi samega poročnega albuma. Tomo pravi, da zdaj s svojimi digitalnimi aparati na eni poroki poslika od 2000 do 2500 fotografij, kar prej ni bilo mogoče.

»Tokrat sem za poroko poslikal po nekaj filmov, zdaj pa me po slikanju čaka mukotrpno delo, ko v množici fotografij izbiram tiste najboljše, najbolj uporabne. Slike so si

Najboljše posnetke Tomo uvrsti v poročni album in v zadnjem času tudi v slide show oziroma v slikovno projekcijo, ki jo opremi tudi z glasbo po izboru mlado-poročencev. »Fotografiranje porok, postopek obdelave fotografij in izdelava profesionalnega poročnega albuma zahtevata veliko znanja in izkušenj in nenazadnje vrhunsko strojno in programsko opremo.« Izdelava take poročne knjige po poroki traja tudi po mesec dni, vendar Tomo novoporočencem prej pripravi 3 do 5-minutni prikaz izbranih fotografij – slide show, ki ga objavi tudi

na svoji spletni strani, tako, da si ga lahko ogledajo tudi sorodniki in prijatelji mlado-poročencev, ki jim omogoči dostop do ogleda prikaza.

»Digitalizacija fotografije je prinesla nove možnosti obdelave, ki занesejo marsikaterega fotografa, da pretirava z uporabo raznih filtrov in učinkov. Po mojem mnenju tudi v fotografiji velja »pravilo manj je več« in sam se ga dosledno držim. Seveda pa moram obvladati barvno korekcijo, retuširanje, in

druge osnovne fotografske tehnike obdelave fotografij v Photoshopu.«

Prav pri tem prideta do izraza Tomovo znanje in njegov talent. Ker pa imajo ljudje o sebi pogosto drugačno podobo, kot je v resnici in ker »zamrznjeni trenutki« včasih ljudi pokažejo s takšnimi izrazi, kot si niso všeč, mora poročni fotograf zelo paziti tudi na takšne podrobnosti. »Zdaj je to lažje, ker z digitalnimi aparati naredimo toliko več slik, včasih, ko se je slikalo na film, pa je bilo to težje. Še zlasti so za take stvari občutljive nekatere ženske.« Če ne pozna prizorišča, si Tomo to že prej ogleda. Zamisli si, kaj in kako bo posnel dogajanje. Zanj je pomembno, da prikaže celotno zgodbo. Ni čudno, da nevesto spremlja že pri lepotičenju, oblačenju poročne obleke. V glavnem se z naročniki dogovori kako dolgo bo z aparatom spremljal dogajanje, se je pa že zgodilo, da se je domov vrnil šele ob peti uri zjutraj. Vsekakor fotografira-

nje na porokah ni tako enostavno, kot bi si kdo mislil.

»To je resno opravilo. Najpomembnejši dogodki si običajno kar hitro sledijo in če kaj zamudiš, ponavljanja ni. Vsekakor mi pri tem zelo pomagajo izkušnje. Seveda pa se med obredom pogosto zelo spreminjajo tudi svetlobni pogoji. Na to moram biti ves čas pripravljen. Na splošno se pri slikanju poskušam izogniti uporabi bliskavice, vendar je včasih zaradi svetlobnih pogojev to nujno. Ja pa pri takih obredih tudi vse več amaterskih fotografov. Večinoma so uvideni in me ne motijo. Če par najame tudi kamermana, je potrebno nekaj usklajevanja ampak do sedaj še nisem imel večjih težav.«

Na splošno Tomo v snemalcih ne vidi tekmecev. »Gre za drug medij. Vsekakor ima vsak svoje prednosti. Za poročne fotografe bodo filmske kamere konkurenca, ko se bo dalo tudi iz posnetkov zamrzniti zadosti kakovostne prizore in tudi takrat

bo imela kamera svoje omejitve. Zaenkrat so posnetki z dobrimi fotoaparati še vedno neprimerno kakovostnejši«

Tomo do zdaj, razen pri skupinskih razstavah foto kino kluba Mavrica, samostojno še ni razstavljal svojih slik. Prav zato se tudi še ni ogrel, da bi sodeloval na katerem od natečajev za najboljše fotografije Trzina, ki jih razpisujeta Turistično društvo in občina. Meni, da bi se v Trzinu lahko našli dobri prizori, še zlasti pa mu je všeč Dobeno pa tudi trzinsko polje se mu zdi zanimivo. Sicer pa je Tomo zelo zadovoljen s pogoji za življenje, ki mu jih nudi naš kraj. Že devet let živi v enem od blokov Za hribom (UBK bloki). Vse, kar potrebuje, se mu zdi na dosegu roke, odkar pa imata z ženo tudi dva majhna otroka pa sta tudi vesela, da je tudi vrtec na dosegu roke. Vsekakor družina Marinšek že diha po trzinsko.

MIRO ŠTEBE

Fanima. Tu je lepo uspel

Od 2. do 5. oktobra so v Centru Ivana Hribarja pripravili prvi festival animiranega filma Fanima. Tu. Organizatorji so poudarjali, da so Trzin, kot prizorišče takšnega festivala, izbrali, ker so želeli »decentralizirati« Ljubljano, v kateri se sicer vse dogaja.

S festivalom pa so želeli tudi publiko približati animirani film, mladim pa ponuditi zanimivo možnost koristnega in ustvarjalnega preživljanja prostega časa. V času festivala so pripravili delavnice, na katerih so se predvsem mladi lahko seznanjali s tem, kako nastaja animirani film. To dejavnost sta predstavili tudi dve razstavi, v filmskem programu so se za nagrade

potegovali animirani filmi še neujavljenih avtorjev, obiskovalci pa so si lahko v retrospektivah ogledali najboljše stvaritve sodobne slovenske animacije, retrospektivo slovenskega animiranega filma, »jagodni izbor« Animateke ter celovečerni animirani film Strah(ovi) pred temo. Ob koncu festivala so najboljšim podelili nagrade strokovne žirije in nagrade po izboru občinstva.

Nova parkirna mesta

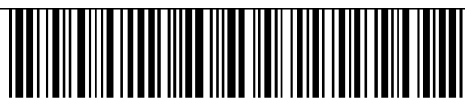

V obrtno-industrijski con kronično primanjkuje prostih parkirnih mest, še zlasti hudo pa je okrog piramide, kjer so kar tri banke, pošta, dva gostinska lokala in še več drugih lokalov in uradov. Prav zato občani pozdravljajo sklep, da za parkirišča žrtvujejo del zelenice pred piramido. Res je lepše gledati naravno zelenilo, a hude krvi bo le malo manj, saj nekaj je bilo le treba narediti. Vse čestitke Občini za odločni poseg.

Zmeda prometnih znakov

Precej hitreje kot se polni novi dom za starostnike, tam »ra-
stejo« novi prometni znaki. Res, da je tam hitrost vožnje z
avtomobili omejena in da jo zavirajo tudi t.i. ležeči policaji,
vseeno pa morajo biti vozniki presneto hitri, da razberejo
pomen množice znakov. Še pešci se raje kar ustavijo pred
njimi, da razberejo, za kaj sploh gre. Vrli cestarji, ki želijo s
prometnimi znaki zagotoviti varnejšo vožnjo, s tako poplavo
znakov verjetno dosegajo prav nasprotni pomen. Malo
bi se pa le lahko zamislili, kaj sodi skupaj.

RECEPT ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE

1. DIFAR d.o.o.

Že pred tisoč leti so ljudje ugotovili, da za zdravljenje različnih bolezni lahko uporabijo različne rastline. Mnogo kasneje so se razvile farmacevtske družbe, ki so iz rastlin, živali in mineralov začele izdelovati zdravila. Z razvojem znanosti je danes farmacevtska industrija sposobna v laboratorijih izdelati številne zdravilne učinkovine v obliki tablet, kapsul in sirupov ...

Dolga leta smo pozabljali na naravo, v iskanju dobrega počutja in zdravljenja bolezni pa smo vso odgovornost prenesli na nekoga zunaj nas, na zdravnika, in z velikim veseljem smo si s farmacevtskimi proizvodi lajšali težave. Danes pa se na vseh področjih vse bolj zavedamo, da smo del narave, da izhajamo iz nje in da smo zanjo tudi odgovorni. Sprejeli smo odgovornost tudi do svojega zdravja, začeli smo razmišljati o zdravi prehrani, o telesni aktivnosti. Ne želimo več samo zdraviti slabo počutje in bolezni, ampak želimo delovati preventivno in se počutiti dobro, vitalno v vseh življenjskih obdobjih.

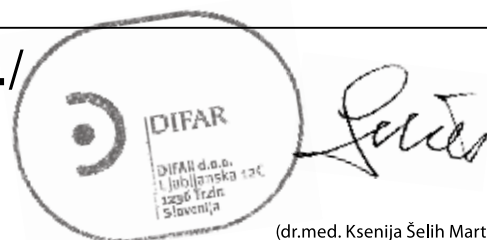
Difar v Trzinu deluje že več kot 10 let. Z izdelki, ki smo jih na podlagi znanstvenih dognanj skrbno izbrali, skušamo dodati kamenček v mozaiku zdravega življenja. Vse bolj pa spoznavamo, da je zelo pomembno predati tudi naše znanje. V poplavi dobrih izdelkov na našem tržišču se včasih posameznik težko odloči, kaj je zanj najboljše. Odločili smo se, da vam bomo z rednimi članki o pomenu različnih naravnih zdravilnih učinkovin pomagali poiskati tisto, ki vam bo najbolj pomagalo. Veseli bomo tudi vaših pobud. Vsaka kritika vodi k napredku, zato jo bomo z veseljem sprejeli.

Pa ostanite zdravi !

2. PRIJAZNO VABLJENI

- 1) Difar specializirana prodajalna
- 2) Delovni čas: 10-18h (ponedeljek-petek)
- 3) Naslov: Ljubljanska 12c, Trzin
- 4) Telefon: +386 1 564 11 95
- 5) Spletni naslov: www.difar.si
- 6) E-naslov: info@difar.si

Rp./

(dr.med. Ksenija Šelih Martinec)

Pogovor s športnim direktorjem košarkarske reprezentance, g. Mariom Kraljevičem

»Če bi mi nekdo ponudil četrto mesto pred prvenstvom, bi ga takoj sprejel«

Kar nekaj časa je že minilo, odkar so se naši košarkarji vrnili s Poljske, kjer so na letošnjem evropskem prvenstvu dosegli vse časti vreden rezultat. Več o košarki, košarkarjih in vzdušju na Poljskem nam je povedal športni direktor reprezentance, ki je tekme spremljal z zavidanja vredne bližine.

Mario Kraljevič je veliko ime slovenske košarke. Nekoč smo ga v Odsevu že predstavili kot sokrajana, danes pa gledamo nanj še z večjim ponosom kot na soobčana, ki je našo košarkarsko odpravo spremljal na prvenstvu.

Spominjamo se ga tudi kot kapetana in nepogrešljivega člana začetne peterke Olimpije. Kljub temu da se je zaradi težav s koleni profesionalni košarki pred leti odpovedal, še dandanes predstavlja vzor marsikateremu košarkarskemu upu...

Košarkarska evforija se je malce poglela in naši športniki so si na prvenstvu prisluzili odlično četrto mesto. Bi lahko vsem tistim, ki smo tekme budno spremljali zgolj s televizijskih ekranov, zaupali, kakšno je bilo vzdušje na Poljskem?

Kar se tiče vzdušja na tekmah in med reprezentanti, lahko samo rečem vse z eno besedo - enkratno.

Slišala sem, da ste bili tam tudi član strokovnega štaba. Kakšna je bila pravzaprav vaša funkcija?

Uradno sem bil direktor članske reprezentance. Med samimi pripravami in na Poljskem nisem imel veliko dela, zato smo (Avanzo, Rems), veliko tega naredili par mesecev prej, ko sem sestavljal ekipo in strokovno vodstvo.

Kako pa ste se počutili, ko ste tako »od blizu« opazovali tekme reprezentance, za katero ste nekoč tudi sami igrali? Verjetno ste bili medtem zelo nervozni...

Za mene je bilo še posebej težko iz preprostega razloga, ker sem se prvič znašel v situaciji, da spremljam tekme ob igrišču in ne na njem. Iskreno rečeno, niti do danes se nisem navadil na to.

Ste bili z igro in končnim četrtem mestom naših košarkarjev zadovoljni ali ste pričakovali več?

Če bi mi nekdo ponudil četrto mesto pred prvenstvom, bi ga takoj sprejel. Ampak zdaj se ne morem sprijazniti z dej-

stvom, da smo imeli kolajno praktično v žepu, tako da sem res malo nezadovoljen.

Kaj pa kot športni direktor reprezentance sicer menite o sedanjih košarkarskih razmerah pri nas? Se je kaj spremenilo od časov, ko ste igrali vi?

Kot prvo, tega naziva in pozicije - športni direktor reprezentance - takrat ni bilo, tako da smo bili v deficitu. Danes imamo ljudi, ki so dejansko z mislimi v reprezentanci in vse natančno pripravljajo skozi celo leto, tako da je vse splanirano že lep čas prej. Glede same igre pa mislim, da se v zadnji parih letih ni veliko spremenilo.

Svojo športno kariero ste dejansko končali šele pred nekaj leti zaradi težav z meniskusi. Vas kdaj »zamika«, da bi se vrnili pod koš?

Dejansko sem na pripravah prvič začutil, da mogoče ne bi bilo slabo, če bi se spet vrnil na parket. Hvala bogu, da me je to držalo kratek čas, ko sem sprevidel, kaj vse morajo igralci »dati skoz«, da pridejo v optimalno formo.

Vaše ime se v zvezi s košarko še vedno pogosto omenja, zato vem, da ste na tem področju aktivni tako ali drugače. Kljub temu me zanima, kaj še počnete dandanes... Imate več prostega časa zdaj, ko se s športom ne ukvarjate več profesionalno?

Aktiven nisem bil ne vem koliko vse do same reprezen-

tančne akcije. Edina povezava je bila ta, da sem nekaterim mlajšim igralcem na nek način mentor in sem jih, upam, pravilno usmerjal v njihovem nadaljnjem košarkarskem življenju.

Trenutno se ukvarjam z nepremičninami. Na mojo veliko žalost imam vse manj časa za sebe, in to me moti.

Si morda kdaj ogledate tudi kakšno tekmo Heliosa v Domžalah?

Na žalost bolj slabo.

Seznajna sem tudi s tem, da imate dva otroke, ki obiskujeta osnovno šolo v Trzinu. Je kateri od njiju morda »podedoval« vašo ljubezen do košarke?

Ja, res je. Trenutno sin kaže silno zanimanje, in je začel pridno trenirati. Menim, da ima dobre preddispozicije. Tudi hči bo začela s treningi na Osnovni šoli Trzin, starejši Luka pa ji že daje inštrukcije...

Všeč mi je, da imata športne aktivnosti, pa naj bo to košarka ali kaj drugega.

Za konec pa mi zaupajte še, kako ste zadovoljni z življenjem v Trzinu. Imate veliko kontaktov z občani?

Na življenje v Trzinu sem se že zdavnaj privadil in mi zelo odgovarja predvsem zaradi dobre in hitre povezave z Ljubljano na eni strani ter mirom in povezavo z naravo na drugi strani. Tudi za otroke se mi zdi to idealno okolje za odraščanje. Z občani se razumem zelo dobro in upam da bo vse skupaj trajalo še dolgo časa...

TJAŠA BANKO

Tako množičnega pohoda še nismo imeli

Veterani območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo (OZVVS) Domžale, v okviru katerega delujemo tudi trzinski veterani kot sekcija, vsako leto od vojne 1991 izvedemo v spomin in opomin na takratne dogodke pohod, nas vodi po krajih na celotnem območju nekdanje občine Domžale, ki so bili povezani z vojno.

To je bila tudi območje odgovornosti takratnega Občinskega štaba teritorialne obrambe Domžale, katere pripadniki smo bili in smo sodelovali v vojni za Slovenijo.

Letošnji 18. pohod, ko Slovenija praznuje svojo polnoletnost, smo prav zato obeležili z množično udeležbo. Skoraj 100 veteranom iz Domžal in prijateljskih združenj iz Nove Gorice,

Tolmina, Idrije, Cerknega, Ribnice, Grosuplja in Kočevja se je na pohodu pridružilo tudi več kot 300 dijakov in dijakinj Srednje šole Domžale s svojimi profesorji, in sicer v okviru športnega dneva šole. Pohod smo v soboto, 26. septembra, pričeli pri pomniku braniteljem domovine v parku ob Občini Domžale in ga nadaljevali do srednjevalovnega oddajnika Radia Slovenije, ali kot ga Domžalčani imenujejo, do radiopostaje.

Pri oddajniku nam je njegov sedanjí vodja g. Primož Miklavčič predstavil njegovo delovanje in pomen, dolgoletni član tehničnega osebja oddajnika, g. Emil Gorjan, pa je pohodnikom orisal dogodke na oddajniku v času vojne, še posebno 2. julij 1991, ko so letala JLA oddajno posloplje in stolp raketirali in močno

poškodovali. Tistega dne je bil g. Emil dežurni na oddajniku skupaj s tehnikom g. Zdravkom Piršem.

Po tem pa sem pohodnikom orisal dogodke 27. junija 1991, ko je prišlo do » trzinske bitke«, kot veterani označujemo spopad pripadnikov teritorialne obrambe iz Kamnika in Domžal ter pripadnikov specialne enote milice (SEM) z ostankom oklepno mehanizirane kolone JLA z Vrhniko, ki je šla na letališče Brnik, in s helikopterskim desantom specialcev JLA, ki so prišli na pomoč omenjenemu ostanku kolone. Spopad, ki se je pričel tistega dne nekaj pred 19. uro in se končal z zajetjem posadke JLA okrog 22.30 ure ter naslednjega dne z zajetjem še 26 specialcev JLA iz desanta, ki so po hudi nočni nevihti noč prebili v hiši Koritnikovih v Depali vasi.

Ta oris zaradi prevelike množice pohodnikov ni bilo možno opraviti na kraju bitke v Trzinu, pri Lotričevi hiši, ob mostu čez Pša-

to, mimo katere pa nas je kasneje vodila pot. Od oddajnika smo namreč šli skozi Depalo vas in del Trzina, na Ongler pa smo se povzpeli kar čez zasebne vrtove. Prvi del pohoda smo zaključili pri Ručigaju na Spodnjem Dobenu, kjer je vsak pohodnik dobil » trojanski krof « in napitek. Po malici smo se spustili še do gradu Jable in preko polja krenili nazaj proti Stobu in Domžalam. Tam smo na livadi ob gasilnem domu z bogračem zaključili pohod. Mladim iz srednje šole je bil pohod všeč, čeprav za nekatere predolg, a zanimiv. Veterani pa smo bili zadovoljni, da nam je uspelo letos povesti na pohod tako množico mladih, še posebej, ker ni bilo nobene nesreče ali neljubega dogodka. Tudi gostje so nas pohvalili za dobro in zanimivo izvedbo pohoda, za množično udeležbo mladine in za dobro organizacijo ter oskrbo vseh pohodnikov.

PREDSEDNIK SEKCIE VVS TRZIN
JOŽE KOSMAČ

Trzinci radi tečemo

V sredo, 30. 9. 2009, je bil v športnem parku na Viru pri Domžalah organiziran osnovnošolski jesenski kros domžalske regije. Tekmovanja se je udeležilo 52 učencev in učenek iz OŠ Trzin od prvega do devetega razreda. Glede na lanske rezultate smo letos presegli pričakovanja, saj smo osvojili skupaj kar osem medalj (3 x zlata medalja, 4 x srebrna medalja in 1 x bronasta medalja).

Kot kažejo rezultati, se v Trzinu budi nov rod tekačev, saj smo bili v mlajših kategorijah povsem pri vrhu. Še enkrat čestitam vsem tekačem za udeležbo na tekmovanju in za lepo promocijo naše šole. Hkrati vas vabim 24. 10. 2009 na promocijski in osnovnošolski tek

v okviru 14. Ljubljanskega maratona. Prijavnice za 14. Ljubljanski maraton je možno dobiti pri učitelju športne vzgoje.

Vidnejši rezultati:

- 2. mesto Katarina Huč (letnik 2003),
- 3. mesto Luka Ribaš (letnik 2002),
- 1. mesto Nika Levičnik (letnik 2002),
- 2. mesto Tina Razpotnik (letnik 2002),
- 2. mesto Nina Dimc (letnik 2001),
- 1. mesto Tina Vaupot (letnik 1997),
- 2. mesto Martin Bizjak (letnik 1996),
- 1. mesto Karmen Kastelic (1996).

TEKAŠKI POZDRAV,
PROF. ŠV. JANI MUHA

Jesenski vrtovi

Poletno cvetje se počasi poslavlja, vrtove pripravljamo na zimski počitek. V tem času posadimo čebulice za prvo spomladansko cvetje in obrežemo ter zaščitimo grmovnice. Prihajajoči letni čas obarva listje v jesenske barve, mi pa z dodatno okrasitvijo še popestrimo videz domov. Zdaj je čas, da rumene buče lepo izrežljate in postavite na mize, okenske police, balkone in v njih prižgete svečke in tako odženete zlobne duhove po keltskem verovanju v noči čarovnic. Poleg pa se lepo podajo vse vrste res, koruze in igličastih vej.

Za trud in veselje pri urejanju cvetja bomo tudi letos podelili pohvale in priznanja nagrajencem, ki so najbolj navdušili člane komisije. Istočasno pa že sedaj vabim

na VIII. PODELITEV PRIZNANJ za prispevek k urejenemu in lepemu videzu našega kraja za leto 2009, ki bo v petek, 27.11.2009, ob 19,00 uri v CIH – dvorana M. Ručigaj, Trzin, Ljubljanska cesta 12/f.

Nominirance bomo povabili še pisno, člane TD Kanja in vse ostale pa še enkrat vabim, da pride, si ogledate trzinski spored in prelepe fotokolaže, na koncu pa ob sproščenem klepetu naz-

dravite nagrajencem in pričetku ocenjevanja za leto 2010.

PRESEDNICA KOMISIJE
DUNJA ŠPENDAL

Kdaj bo dom za starostnike odprt, še ni znano

Pred zaključkom redakcije nam še ni uspelo izvedeti, kdaj bodo slavnostno predali namenu novi trzinski dom za starostnike. Zapletlo se je namreč pri njegovem opremljanju.

Najprej je prišlo do zamude pri objavi razpisa za notranjo opremo, saj se investitor notranje opreme Dom počitka Mengeš ni uspel uskladiti z zahtevami Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve. Ko so razpis objavili in tudi izbrali izvajalce, pa se je zapletlo, ker sta se dva od neizbranih izvajalcev pritožila in zahtevala revizijo postopka. Na Občini so nam zatrdili, da so prepričani, da je bil postopek izpeljan korektno

in da jih ni strah revizije, vendar pa je vse skupaj povzročilo zamudo. Kdaj bodo lahko prižgali zeleno luč izbranim izvajalcem, še ni znano, v Mengešu pa smo izvedeli, da tudi še niso izbrali tistih, ki bodo dobili prostor v novem domu. Povedali so, da je bilo zanimanje za to zelo veliko in da bi, če bi hoteli sprejeti vse prošilce, morali zgraditi trikrat večji dom. Zatrdili pa so nam, da bodo pri izboru imeli prednost trzinski starostniki. Medtem pa so oskrbovana stanovanja v sosednjem delu istega bloka že naseljena. Najemniki so se že vselili in pripravili so že tudi prvo spoznavno družabno srečanje zanje.

MŠ

Dan starejših, bolnih in invalidov - 2009

Tudi letos smo na drugo nedeljo v septembru v naši župniji pripravili dan za starejše, bolne in invalide. Prijazni sorodniki in znanci ter člani Karitasa smo pripeljali tudi tiste, ki ne morejo biti vsako nedeljo v družbi ostalih župljanov.

Dan smo začeli z mašo, ki jo je gospod župnik Boštjan Guček posvetil predvsem njim, ki jim leta ne prizanašajo s telesnimi in duševnimi težavami. V mašnem nagovoru je povedal, da je danes težnja, da bi človek ubežal trpljenju in smrti. Res je potrebno narediti vse, da trpljenje zmanjšamo in odpravljamo, a velikokrat to ni mogoče in ostajamo brez moči. Takrat smo postavljeni pred križ. S sprejetjem tega križa pa se ponuja mnogo priložnosti, da se tudi z bolniške postelje ali vozička naredi veliko dobrega z molitvijo in dobrohotnim prenašanjem boleznih in drugih težav. Pri tem pomaga zakrament bolniškega maziljenja, ki vrača predvsem duhovno zdravje - s tem pa lažje prenašanje trpljenja in tegob starosti.

Srečanje po maši, ob sladkem prigrizku, je pokazalo, da je v naših starejših veliko volje do življenja. Veseli so bili drug drugega, a pogrešali tiste, ki jih iz različni vzrokov ni bilo. Pogovarjali so se o letih, ki hitro minevajo, in o težavah, ki jih nabrana leta prinašajo. Obrazi so bili sijoči, ko so obujali spomine na vesele in lepe pa tudi manj lepe dogodke

Poslovlili smo se zadovoljni in z željo, da se drugo leto spet srečamo in s tem potrdimo misel pesmi:

*„Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš,
ta svet je lep, če nekoga rad imaš,
če roko stisneš komu, ki ga kaj boli,
ta svet je lep, če si človek do ljud.“*

ŽUPNIJSKA KARITAS TRZIN

Vabilo!

Društvo upokojujencev Žerjavčki vabi v svoje vrste nove člane. Vpis je ob sredah in četrtek v prostorih Centra Ivana Hribarja. Informacije dobite po telefonu: 564 47 30. Lepo vabljeni!

Uživajte v zborovskem petju in druženju!

Potem je naš naslov pravi!
Pridružite se mešanemu pevskemu zboru Žerjavčki.
Vaje so ob sredah, ob 18. uri, v dvorani Marjance Ručigaj.
Prisrčno vabljeni!

Osnovna šola Trzin
in Društvo prijateljev mladine Trzin

organizirata

veselo preživljanje počitniškega časa učencev

Dragi starši!

Smo Društvo prijateljev mladine iz Trzina, ki za vaše otroke organizira skozi celo leto najrazličnejše delavnice, na katerih lahko veselo preživijo svoj prosti čas. Redno vas obveščamo in vas bomo tudi v prihodnje o vseh naših aktivnostih preko letakov, ki se razdelijo otrokom v šoli in vrtcu.

Letošnje « KROMPIRJEVE POČITNICE » zajamejo prav vse delovne dni, sobota in nedelja pa sta praznični, zato se marsikateremu staršu poraja vprašanje: KAKO IN KJE BO MOJ OTROK PREŽIVEL TE POČITNICE ??? V DPM želimo prispevati pri reševanju tovrstnih dilem, in bi bili pripravljene v JESENSKO POČITNIŠKEM TEDNU, od 26. 10. do 30. 10. 2009, organizirati varstvo z različnimi delavnicami, ki naj bi trajale od ponedeljka do petka, od 8. do 16. ure.

Program bo sestavljen iz različnih delavnic (likovna, športna, slaščičarska, učenje angleščine...) Program bo vodila absolventka FF. Cena tedenskega programa znaša 50 EUR (za dopoldansko malico, kosilo, strokovni kader). ZNESEK se nakaže ob prijavi na TR DPM Trzin: 02305 - 0092086041 zaradi nadaljnje organizacije programa. Stroške materiala, ki se bo porabil na delavnicah, bo krilo DPM Trzin. Otroci naj imajo s seboj copate, en velik zvezek in pisalni pribor.

PRIJAVNICA: Prijava do 25. 10. 2009!!!

Prijave zbiramo na mateja.chvatal@gmail.com ali 031/522-822 (dpm trzin - mateja).

Vsi prijavljeni boste prejeli vse pomembne informacije na vaš e-mail naslov.

Tedenski program bo le v primeru, da bo prijavljenih vsaj 8 učencev!

Ime in priimek otroka ter razred:

Telefon /GSM staršev/e-mail: (obveščanje o spremembah)

VAŠI PREDLOGI, IDEJE, SPOROČILA:

** Lahko tudi pišete na mateja.chvatal@gmail.com ali pokličite na 031/522-822 (DPM Trzin - Mateja)

Popravek

Pri navajanju podatkov o veteranih zvonarjih se nam je v prejšnji številki Odseva vrnila neljuba napaka. Prišlo je do zamenjave imen: pri g. Ivanu Capudru bi morali pravilno napisati Anton Capuder, pri g. Antonu Trojanšku pa bi morali pravilno napisati Ivan Trojanšek. Obema gospodoma se iskreno opravičujem in zahvaljujem za razumevanje.

L. NEMEC

Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet

Piknik ob Planšarskem jezeru na Jezerskem

V torek, 15. septembra, smo člani Medgeneracijskega društva Jesenski cvet prav gotovo dokazali, da nismo od muh. Kljub slabim vremenskim napovedim se člani niso uklonili; skorajda vsi prijavljeni na piknik ob Planšarskem jezeru so čakali na odhod iz Domžal, Trzina, Lukovice, Vira, Preserij točno ob določenih urah. Ko smo se odpravili naprej proti cilju, je v dveh avtobusih že veselo klepetalo 90 naših članov. Zagotovilo, da bo veselo, ne glede na vreme, nam je dajala tudi harmonika, ki jo je s seboj ponosno prinesel Ciril.

Pot nas je peljala najprej proti Preddvoru, kjer smo si vzeli čas za kavo. Nekateri so izkoristili prosti čas za sprehod ob jezeru Črnava in okolici hotela Bor. Ob 11. uri smo nadaljevali pot proti Planšarskemu jezeru na Jezerskem. Hitro je minilo, saj nam je številne ovinke pomagala premagovati domača pesem, ki se je razlegala po avtobusu.

Prispeli smo do našega cilja, Planšarskega jezera - simbola Jezerskega. Kraj Jezersko je svoje ime dobilo po velikem ledeniškem jezeru, ki je obsegalo dolini Ravensko in Makekovo Kočno. Po potresu leta 1348 je jezero začelo odtekat. V spomin na nekdanje jezero so domačini po drugi svetovni vojni zajezili potok Jezernica in nastalo je sedanje jezero, Planšarsko. Sedaj je Planšarsko jezero simbol Jezerskega, kamor prihaja skozi vse leto veliko število oboževalcev občudovat neokrnjeno gorsko naravo. Jezersko pomeni tudi dobro izhodišče za vzpon na Češko kočjo, Ledine, Kočno, Grintovec in še bi lahko naštevali. Tukaj se lahko kolesari, sprehaja in se po jezeru vozi s čolnom.

V šestdesetih letih je bila na Jezerskem zaradi ugodne klime zgrajena očesna klinika za zdravljenje očesne tuberkuloze. Delovala je skoraj 20 let.

Da se na Jezerskem »drugače diha«, smo opazili tudi mi takoj ob izstopu iz avtobusov. Poskočno smo se odpravili na kosilo v tamkajšnje gostišče. Veselo dobrodošlico nam je pripravilo sonce, ki nas je obsijalo s prijetno toplimi žarki.

Popoldan smo obiskali Jenkovo kasarno, najstarejšo stavbo na Zgoranjem Jezerskem. Nekateri so se do tja odpravili kar peš, drugi so raje uživali ob jezeru. Gospa Tičar nam je na kratko predstavila zgodovino kasarne, ki je bila včasih zavetišče (hospic) za popotnike ob tovorni poti čez Jezerski vrh na Koroško. Ogledali smo si tudi njihovo dobro ohranjene podpise na stenah notranjih prostorov v latinskem, nemškem in italijanskem jeziku; nekateri so datirali v 16. stoletje.

Danes je tako imenovana Jenkova kasarna etnografski muzej z zbirko predmetov in opreme iz vsakdanjega kmečkega življenja naših prednikov.

Kar težko smo se odpravili nazaj proti domovom. Z mislijo, da bomo prihodnje leto pripravili podobno srečanje, smo veselo zapeli; saj veste, z nami je bil tudi Ciril.

LIDIJA KRIVEC FUGGER

Zlata poroka Ive in Toneta Kostrevca

Tretjega oktobra je minilo 50 let skupnega življenja zakoncev Ive in Toneta Kostrevca, ki že od leta 1978 živita na Mla-karjevi ulici v Trzinu.

Zlato poroko sta slavljena v krogu svoje družine praznovala v Dobenskem hramu, ob visokem jubileju pa jima je prišel čestitat tudi trzinski župan g. Anton Peršak, ki jima je zaželel še nadaljnjo srečno skupno pot skozi življenje. Zakonca Kostrevc sta rojena v letu 1937, g. Tone je na svet privekal prav na prvi januarski dan, žena Iva pa v začetku decembra istega leta, imata sina Dušana in že dve vnukinji, dvajsetletno Saro in 17-letno Kajo. Ko se ozreta na prehojeno pot, sta zadovoljna in vesela in upata, da bodo tudi

njuni potomci lahko tako čili in zdravi dočakali svoje najpomembnejše življenjske jubileje.

MŠ

CSD domžale

»Učenje za življenje«

Ali te zanima...

- Preživljanje prostega časa na drugačen način
- Druženje z otroki ali mladostniki
- Nudenje učne pomoči
- Pridobivanje novih znanj
- Možnost opravljanja prakse
- Povrnitev potnih stroškov
- Ustvarjalne delavnice, zanimivi izleti
- Pridobivanje novih, koristnih življenjskih izkušenj

Kako je biti prostovoljec oz. Prostovoljka!?!?

Potem si oseba, ki jo iščemo!!!

CSD domžale, ljubljanska 70,
Projekt učenje za življenje,
veronika 031/302-217,
ucenje.za.zivljenje@gmail.com

Šahovske novice

Minuli mesec smo »šolsko« leto začeli tudi šahisti. Za nami so že štiri kola Osrednje slovenske (nekdanj Domžalsko-kamniške) šahovske lige. Trzinci se tekmovanja na štirih deskah v treh, po kakovosti ločenih skupinah udeležujemo s tremi ekipami: v prvi ligi nastopamo z ekipama BUSCOTRADE in PECOS PUB, v drugi ligi pa se bori ekipa AGENCIJA DOM – IN za NEPREMIČNINE.

Obe naši moštvi sta v prvem kolu igrali med seboj in se po miroljubnem dogovoru razšli z neodločenim izidom 2:2. Nadaljevanje je bilo dosti bolj uspešno za ekipo Pecos Pub, ki je zatem po enem porazu uspela dobiti dvoboja tretjega in četrtega kola, tako da na lestvici zaseda obetavno tretje mesto z 8,5 osvojenimi točkami. Slabše se godi drugemu ligašu, ki je doslej osvojil le 6 točk (dva neodločena dvoboja in dva poraza) in zaseda zadnje, deseto mesto. Resda je točkovna razlika do višje uvrščenih ekip minimalna in v preostalih petih kolic je tudi slab start možno popraviti. Zato nikakor ne verjamemo, da se ne bomo na tabeli ob koncu lige uvrstili vsaj nekaj mest višje.

Šahisti trzinskega drugoligaša so doslej enkrat zmagali, enkrat remizirali ter dvakrat izgubili in so trenutno uvrščeni v spodnjem delu turnirske lestvice. Tudi njeni igralci upajo na boljše nadaljevanje in pomik na eno od mest v sredini razpredelnice.

V najkvalitetnejši, super ligi znova gospodarijo igralci ekipe MKK Senožeti, ki si ob odlični igralski zasedbi zagotovo ne bodo zlahka pustili odvzeti naslov najboljšega.

ANDREJ GRUM

Pridite na otročarije! Ne bo vam žal!

V KUD-u Franca Kotarja smo se odločili, da bomo poskušali še dodatno oživiti naš kulturni dom.

V okviru tega bomo šestkrat na leto, vsako drugo soboto v mesecu, v goste povabili izvajalce predstav za otroke.

Program Francetovih otročarij, kot smo ga poimenovali, bomo skušali oblikovati čim bolj žanrsko raznoliko. Ogledali si boste lahko lutkovne, glasbene in igrane predstave.

V soboto, 14.10. 2009, vas torej ob 17. uri vabimo v dvorano KUD-a na igrano lutkovno predstavo za otroke JAKA IN SRAKA v izvedbi gledališča Unikat.

JAKA IN SRAKA

Jaka gleda televizijo. Nenadoma televizija ugasne in Jaka se čisto sam odpravi iskat, kdo bi mu lahko pomagal. Morda prijazna gospa iz sosednjega stanovanja ali miren ribič, ki ga sreča ob jezeru? Morda teta iz elektrarne? Ali mali polžek, ki išče svojo hišico? Na poti mu ves čas nagaja tatinska sra-

ka. Kaj pa če je ona kriva za to, da ne more gledati televizije? Jaka in sraka je zelo razgibana 40-minutna predstava. V njej nastopajo igralci in lutke, pomemben delež pa ima tudi glasba.

Avtor: Tomaž Lapajne, režija Vida Bren Cerkvenik, igrata: Tomaž Lapajne in Mojca Weber. Vstopnina: odrasli 5 EUR, otroci 3 EUR

ANDREJ ZUPANČ

Trzinski KUD z novimi prijemi v novo sezono

Opaziti je, da se tudi Trzinci počasi prebujajo v smislu obiskovanja kulturnih prireditev v domačem kulturnem domu, ki še vedno stoji v stari podobi na Mengeški cesti 9. Koliko časa bo še stala ta zgradba, zgrajena s trdim delom trzinskih prostovoljcev, preden bo njeno mesto zasedla nova, ne ve povedati nihče. Zagotovo pa pride ta dan. In od rušenja KUD-a do dne, ko se bo zsvetil nov kulturni dom, bomo trzinski KUD-ovci brezdomci ... Do takrat pa bomo za vas pripravljali pester program raznolikih aktivnosti, za katere upamo, da bodo zadovoljile vaše okuse, začenši s to sezono, sezono 2009/2010.

Nekatere od naših programskih aktivnosti že poznate. To so **mesečne otroške predstave**, ki bodo na sporedu praviloma **vsako drugo soboto v mesecu ob 16.00 uri**, prva med njimi je bila dne 10.10.2009 zaigrana Motovilčica v izvedbi Gledališča iz desnega žepka. V njej sta nastopila Lucija Čirovič in Boštjan Štorman, diplomant iz lutkarstva, ki je tekst bratov Grimm tudi priredil za predstavo in zanjo izdelal lutke, sceno ter kostume, poleg vsega pa jo je tudi režiral. Glasba za predstavo je delo kamniškega kulturnega ustvarjalca Gorana Završnika, ki je med drugim aktiven tudi v tolkaški zasedbi The Stroj. Lucije ni potrebno posebej predstavljati, verjetno pa je manj znano dejstvo, da je Lucija mentorica v zasebni dramski šoli Barice Blenkuš. In taka kombinacija ljudi zagotavlja dobro lutkovno predstavo, v kateri so uživali otroci, pa tudi njihovi starši.

Od novitet iz prejšnje sezone bomo v tej nadaljevali tudi s predstavami amaterskih gledaliških skupin, ki bodo praviloma vsako prvo soboto v mesecu ob 20.00 uri. Tako vas v novembru pričakuje ŠODR Teater iz Šentvida pri Ljubljani z največjim gledališkim resničnostnim šovom Hodnik, ki je v knjižni obliki delo Matjaža Zupančiča, nastal pa je pod režisersko taktirko Dejana Spasiča, ki je v Trzinu režiral tudi predstavo Županova Micka, trenutno pa si ga lahko ogledate kot igralca v stranski vlogi Mileta v novem domačem filmu Slovenka. Torej vabljeni na ogled največjega resničnostnega šova Hodnik, ki bo v soboto, 7. novembra ob 20.00 uri. Vstopnice bodo na voljo uro pred predstavo po enotni ceni 6,00 €.

Ob sobotah pa že od 26. septembra potekajo **delavnice govorne tehnike** pod vodstvom Tomaža Gubenška, profesorja na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Delavnice so namenjene vsem, ki se kakor koli soočajo z nastopanjem pred skupino, javnim govorništvo ali oderskim nastopanjem. Na njih spoznavamo govorni aparat, se učimo pravilne in artikulirane izgovorjave s pravilnim preponskim dihanjem. Delavnicam se še vedno lahko pridružite, potekajo vsako soboto od 10.00 do 11.30 ure v dvorani KUD-a in so za člane KUD-a brezplačne, ostali pa ob prihodu poravnajo kotizacijo v višini 50,00 €, ki zajema stroške mentorja in gradivo.

Skupina mlajših igralcev, se druži pod imenom **Miki Miška** in jih poznate po predstavah Pepelka, Angelček Zaspancek in Wicked. Tudi v letošnji sezoni bodo pripravili novo predstavo, in sicer Maček Muri, prav tako pa pripravljajo predstavo za noč čarovnic, podrobnosti katere pa naj zaenkrat še ostanejo skrivnost. Med osnovnošolci pa bo kmalu začela de-

lovati tudi **Mala improšola (MIŠ)** pod mentorstvom Saša Štiha, aktivnega tudi v šolski imprologi (ŠILA). MIŠ je namenjena učencem 7. – 9. razreda, in ravno tako kot ŠILA izhaja iz imprologije, ki se je v Sloveniji sredi 90. let pojavila kot gledališka zvrst in v bistvu predstavlja gledališče v živo, je sprotno izmišljanje oderskih situacij, grajenje likov in oblikovanje luči ter glasbe tako rekoč "iz glave". Ker pa tako igranje zahteva določena pravila in je zanj potrebno osvojiti določene spretnosti, bo učencem na voljo MIŠ tudi v Trzinu. Podrobnosti o začetku Male improšole boste lahko spremljali preko letakov in plakatov.

Skupina odraslih amaterskih igralcev med svoje vrste vabi nove ljudi, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri nastajanju nove predstave. **Interesenti, ki bi se želeli preizkusiti na oderskih deskah, ne glede na starost, pišite na naslov kud.franca.kotar@gmail.com ali se nam javite s pismom na naslov KUD Franca Kotarja Trzin, Mengeška cesta 9, 1236 Trzin.**

Skratka, smernice za to sezono so določene, aktivnosti bo veliko, volje nam ne bo zmanjkalo. Da ne pozabim omeniti 90-letnice obstoja KUD-a, ki se bliža! **Na tak jubilej se je potrebno temeljito pripraviti, zato takrat nameravamo predstaviti delovanje društva skozi leta, in v ta namen pozivam vse Trzince, sploh pa dolgoletne člane, ki imajo kakršno koli slikovno gradivo (fotografije in negative fotografij, stare plakate, članke ipd.), da jih pošljejo na naš zgoraj navedeni naslov. S tem nam boste zelo pomagali, če pa vam čas dopušča, pa lahko pripisete še kako anekdoto, ki se je zgodila v času, ko ste bili sami aktivni v gledališki skupini KUD-a Franca Kotarja.**

Da pa vseh načrtov ne bomo izdali prekmalu, pustimo nekaj kulturnih bonbončkov za prihodnjic. Do takrat pa nas lahko spremljate tudi preko socialne mreže Facebook, kjer boste sproti obveščeni o vseh dogodkih.

BRIGITA CRLJENIČ

Kranjska klobasa

Krancelj kranjskih smo sinov,
s sekir'co nekdaj šli smo v boj,
to vedno bil ponos je moj,
ko vonj me kranjske vabil je domov.
Danes vsak Trzin'c je že copata,
banane in podobna afriška navlaka
dosegla si, da klobasa kranjska ni si več enaka,
zato v gostilne hodit' časa zdi se mi potrata.

LAZARJEV JOŽE

Študentski klub Domžale

Kostanj Vino in Glasba žur

Temperature so se že spustile za več stopinj, hladne sapice objemajo težko pripeto listje na drevesne veje in sonce vedno bolj šibko sije na naša ličja. Dnevi so že bistveno krajši in poletne rjuhe so že zamenjale tople zimske odeje. Ja, jesen je že stopila v naše kraje.

Z jesenjo pa pridejo nove dogodivščine, nova poznanstva, saj se začne študijsko obdobje, ko maturanti postanejo bruci. In stari študenti, še starejši. Poleg vsega se začnejo dogodki vrstiti kar pred bolj ali manj domačim pragom, saj je težje iti na hladno obalo ali že zasnežene gorske vrhove.

V Študentskem klubu Domžale tako pripravljamo dogodek, ki je bil tudi lansko leto izredno obiskan, saj se na njem cedita kuhano vino in kostanj kot za stavo.

Vse brezplačno in v neomejenih količinah. Da ne bo dolgočasno, bodo poskrbeli super pozitivni Bitch Boysi in njihovi vedno energični biti, vpleteni v znane in neznane melodije. Tudi prevoz domov bo organiziran za 0 €. V petek, 23. oktobra, se torej obeta hud žur kar pred Študentskih klubom Domžale, to je nasproti železniške postaje Domžale. Zanj si le vzemi čas! Za pokušino si pogledaj fotogalerijo tudi na spletni strani www.studentski-klub.si, in če še nisi čisto odločen, ali prideš, te bodo znani obrazi, prijetna atmosfera in brezplačna pogostitev zagotovo prepričali, da prideš to leto tudi ti! No, če vseeno ne uspeš priti, si lahko prenos v živo pogledaš kar na www.slonet.tv.

Naj le omenim, da nas že v začetku novembra čaka že tradicionalno vsedomžalsko Brucovanje,

kjer bodo tokrat nastopili Leelo-ojamais in 6pac Čukur. Poleg seveda vseh drugih aktivnosti, dejavnosti in teh in onih peripetij. Seveda poleg vsega poskrbimo tudi za kolesarske navdušence, pa tiste najbolj entuzijastične smučarje in bordarje, za tiste, ki jim je blizu tudi kultura, in tiste, ki želite vedeti več. Kaj vse se dogaja okoli tebe, preberi na spletni

strani www.studentski-klub.si! In ker se tako pridno včlanjujete v klub, sploh ni treba poudariti, da s tem, ko postanete član ali svoje članstvo podaljšate, dobite še darilo, ki je to leto USB ključek 4GB.

Se vidimo torej na Kostanj Vino in Glasba zabavi pred klubskimi prostori, kamor si vabljen tudi kateri koli drug dan, da z nami preživiš kakšen filmski večer, sprintaš kakšno pomembno listino ali le popiješ čajček. Lepo se imej!

ANA STRNAD

Naravovarstveni odsek PD Onger Trzin vas vabi na predavanje dr. Draga Kostevca

Življenje Charlesa Darwina,

ki bo v **četrtek, 5. novembra 2009, ob 19. uri v dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu.**

Ob **200. obletnici** rojstva Charlesa Darwina in **150. obletnici** izida njegove knjige **O nastanku vrst z naravnim izborom** se bomo poklonili spominu na enega največjih znanstvenikov vseh časov.

Ogledali si bomo njegovo življenjsko pot, ki je bila tesno povezana z njegovim delom. Predavanje, ilustrirano **s slikami, anekdotami in citati** bo poskusilo popraviti nekatere zakoreninjene stereotipe o Charlesu Darwину.

Na tem prvem predavanju si bomo ogledali njegovo življenjsko pot. Poskušali ga bomo spoznati predvsem kot človeka, čeprav se tudi njegovemu delu ne bomo mogli izogniti.

Po predavanju se bomo na željo

udeležencev tudi pogovarjali o Darwinu in evoluciji.

Predavatelj, naš sokrajan, **Drago Kostevc** je občudovalec **Charlesa Darwina** in njegovega dela. Prepričan je, da ljudje v splošnem oboje premalo in včasih tudi napačno poznajo in da se lahko iz njegovega dela še vedno naučimo veliko **pomembnih resnic**.

Vljudno vabljeni!

Ker smo ravno v 'Darwinovem letu', bo naslednje predavanje v sklopu predavanj o Charlesu Darwину predstavilo Darwinovo (r)evolucijo, njene korenine in njeni zapuščini.

O datumu predavanja vas bomo obvestili v naslednji številki Odseva.

Nov Pajkov križ

V Trzinu je bilo včasih več obpotnih križev in kapelic. V zadnjem obdobju so jih nekaj že obnovili, nekatera znamenja pa še čakajo na obnovo.

Pred kratkim so ob križišču Habatove in Jemčeve ceste ob mostu preko Pšate obnovili križ, ki mu Trzinci v glavnem rečejo kar Pajkov križ. Treba je priznati, da so prizadveni verniki lepo skrbeli tudi za stari križ in so bile pri njem vedno sveže rože, vendar je zob časa le že kazal svojo moč. Novi križ je zdaj lepši, uredili pa so tudi njegovo okolico. Pri predstavnikih turističnega društva pa smo tudi izvedeli, da se zdaj nekaj le premika tudi z načrti za obnovo »malnske« oz. Kraljeve kapelice na drugi stani Jemčeve ceste, tik na meji z Loko. Prav zaradi meje, ki znamenje umešča v sosednjo občino, je bilo do zdaj največ zapletov.

Tlake naokoli

Na krst k Savici

Upam, da ste minuli mesec in pol – ves kimavec in prvo dekada vinotoka – dobro izkoristili miganje, saj za pohajanje v naravi tako dolgega in lepega obdobja zlepa ne bo več! Tudi zato ni bilo potrebe, da bi vas kam usmerili, saj se je dalo iti skoraj povsod in ob vsakem času, tako lepo je bilo septembrsko vreme in z njim tudi zgodnje jesenska pokrajina. Za pokrajinsko sliko je zelo pomembna prva jesenska zmrzal, ki lahko pokvari pravo jesensko podobo gozdov, in sicer zaradi prezgodaj odpadlega listja. Po drugi strani pa je glavni čar narave ravno njena stalna spremenljivost, pa čeprav včasih le v odtenkih. Opazujemo jih in primerjajmo med seboj in morda bomo na ta način našli tudi trenutek za svojo sprostitev in notranji mir.

Bolj ali manj je končana tudi gobarska sezona, za katero upamo, da se je končala ob dišečih loncih oziroma za mizo, ne pa v kakšni od zdravstvenih ustanov. Sicer pa, kdor ne pozna gob, naj raje seže po kostanju. Tega je letos v izobilju, le da je zaradi obilne toplote nekoliko prehitel, še posebej na sončnih legah. Sicer pa velja tako za gobe kot za kostanj, da je morda včasih prijetnejše samo nabiranje, kot pa kasnejša »predelava«. Pa naj še kdo reče, da to ni res, saj je to prav posebne vrste rekreacija. Morda ne poznate pravih najdišč? Nič zato, če vam jih ne zaupajo prijatelji, jih boste pač prej ali slej našli sami. V nekaterih delih Slovenije se vam lahko zgodi, da vas bodo »domorodci« z nič kaj lepimi besedami napodili, drugod pa povabili čez domači prag še na kaj bolj prijetnega. Jesen je pač tak letni čas, da so noge in še kaj malo višje hitro mokre, in je nujno »ugnati v kozji rog« mraz in vlago tudi na druge načine. Upoštevajte tudi to, ko se boste odločali za tokratni cilj vašega izleta. V splošnem velja pri nas pravilo, da bolj kot so skromne kmetije in bolj kot so proč od velikih mest, prijaznejši in izletnikom bolj naklonjeni so domačini. Na vseh svojih pohodniških in kolesarskih potepanjih sem to razliko med posameznimi slovenskimi pokrajinami večkrat izkusil tudi na lastni koži.

Glede na vreme bi bilo morda v tem času zanimivo obiskati eno od naših hidroloških znamenitosti. Zato vam to pot predlagamo, da se odpravite v zatrep Bohinjske doline, natančneje k slapu Savice v utesnjenem globel pod ostenjem Komarče. Prav zdaj, ko so jesenske barve na višku, je Bohinj »in« v najširšem geografskem smislu. Poleg tega, da ni več poletne gneče in težav s parkiranjem oziroma parkirno (to

Slap Savice v koncu (Ukanc) Bohinjske doline – kjer Sava zahrepeni in vzkipi. (Foto: Miha Pavšek)

naj bi uradno pobirali še do konca tega meseca), je dan še ravno prav dolg. A najbolj od vsega nas »zadene« jesenski mir. Morda kdo poreče, saj so nas tja »gnali« že v osnovni šoli in že vse poznamo, pa vendar temu ni tako. V malo bolj sivem ali celo ob slabem vremenu tam zagotovo ne bo množice obiskovalcev, morda jo boste odnesli celo brez parkirnine in vstopnine, kar je sicer v Bohinju sila težko. Grmenje silnih vodnih količin pa bo očaralo še zadnjega nejeverneža, ki mu ni do obiskovanja turističnih točk, dostopnih širšim množicam. Kadar je veliko dežja, in hočeš–nočeš se bo to prej ali slej zgodilo, pridre voda s krajšim zamikom (zaradi kraške hidrologije) z gora skozi prevotljene, zakrasele pode Spodnje, Zgornje in Lepe Komne do kraških izvirov tik nad dnom dolinskega zatrepja. Takrat slap dobesedno »bruha« na plano silne količine vode, zaradi česar se boste neposredno ob njem, podobno kot v mlinu, težko pogovarjali, pa še mokri boste. Pa saj tudi ni nobene potrebe za to! Dovolj je le, da strmite v mogočni osrednji izbruh slapu in začutili boste vso silnost in popolnost narave. Če vreme ne bo moko, se lahko odpravite kar peš, od hotela Zlatorog, sicer pa s parkirišča ob koči pri Savici. In ne pozabite na dežnik, saj ima v Bohinju dež mlade vse leto. Če ne drugje, vam bo prišel prav pod slapom, razen če si želite naravnega tuša. A jeseni ta ni najbolj priporočljiv...

VKUP SPRAVIL: MIHA PAVŠEK

Vremenska sekirca

Zlat začetek jeseni

Pa ne da se vam kolca po septembrskem vremenu? Roko na srce – tudi oktober je čisto dober! Pa ne zaradi tega, ker pravi tako star vremenski pregovor, temveč tudi do sedaj nismo imeli več dni trajajočega slabega vremena. Na drugi oktobrski vikend, ko smo morali predstaviti izlet trzinskega DPM v Rakov Škocjan, pa smo tako ali tako že pozabili. Kot rečeno, se bomo vremenu v letošnjem zlatem septembru še dolgo (po-)klanjali. Neurij, ki so na začetku minulega meseca povzročila nekaj težav v severozahodni in severni Sloveniji, na našem koncu ni bilo čutiti. Pač, 16 litrov padavinskega pridelka v začet-

ku septembra res ni nič posebnega. Povsem drugače je bilo takrat na primer na Ljubljuni (natančneje - na avstrijski strani) in v Kranjski Gori, kjer so namerili 233 oziroma 207 litrov dežja.

Vremenska podoba septembrske in deloma tudi oktobrške pokrajine nas bo morala tolažiti še vse do snežnih dni. Povedano na kratko in jedrnat – tovrstno vreme bi morali spomeniško zaščititi. Kaj pa če bi ustanovili morebitno »Civilno pobudo za lepo vreme«? V Trzinu bi imela gotovo veliko članov ali pa vsaj simpatizerjev. Tudi v tem pogledu smo Trzinci podobni večini drugih Slovencev, ki raje pasemo »firbec«, kot da bi pomagali, kar še posebej

velja za »blokarje«. Na srečo pa je tudi med njimi nekaj izjem, ki potrjujejo pravilo. Družinskemu delu na območju T3 so se sedaj začeli pridruževati tudi starostniki, prvi naseljenci v novem bloku na jugovzhodni strani Ljubljanske ceste. Z dvignjenimi prehodi za pešce smo jim olajšali prehod in vstop na »družinsko« stran naselja, na asfalt ob Pšati pa bodo morali še malo počakati. Prav ti »sporniki« prehodi so z vidika varnosti ena največjih pridobitev Trzina v zadnjem času. Marsikateri voznik jih še sedaj občuti tudi »od spodaj«, natančneje le prvega od treh, ker že pri naslednjem upočasnju voznju. Žal je tudi pri nas včasih na kupu toliko prometnih tabel in znakov, da kakšnega spregledamo. Več pa je voznikov, ki jih sploh ne gledajo oziroma tudi če jih gledajo, jih ne vidijo.

Ker so volitve že »ob letu oso-

rej«, se nam ni bati, da ne bi dočakali v naslednjem letu dni tudi te »zgladitve« trzinskega površja. Vendarle pa lepo napredujejo tudi dela na Mlakerskem krožišču in prestavitve vodov vzdolž Ljubljanske ceste; slednja je namreč pogoj za njeno posodobitev do Gregčevega oziroma »vojnega« mostu čez Pšato. Bolj kot opazovanje, včasih ne prav »nadzvočno« hitrih cestarjev (letos se ne morejo izgovoriti niti na vreme), pa je ob trzinskih deloviščih obnašanje udeležencev v prometu. Tudi tisti, ki niso na kakršnihkoli kolesih, vozi(m)jo pogosto v nasprotno smer, tudi po enosmerni. Višek težav pa je povzročal začasen dovoz do »najboljšega soseda«. Posamezni neučakanci v prometni konici, ki niso mogli počakati pred časnim semaforjem, so zapeljali kar skozi prehod med banko in trgovino. Še bolj zanimiva

pa je bila voznica (tudi dejansko blondinka), ki je neko soboto dopoldne parkirala jeklenega konjička na voznem pasu, s čimer je povsem zaprla začasen uvoz oziroma izvoz ter odšla meni nič – tebi nič na bližnji bankomat!

Eh, spet sem zašel stran od vremena, pa saj je bilo dogajanje po Trzinu minuli mesec precej bolj »adrenalinsko« kot pa vreme. Sto raznoraznih sestankov, začetek krožkov, zbori lastnikov in kar je še tega je povzročilo, da nismo opazili, kako (pre-) toplo je bilo zunaj. September je bil v večini naših krajev že osmi zaporedno pretopli mesec glede na dolgotrajno temperaturno povprečje! V Ljubljani je bil s 17,4 °C sedmi najtoplejši po letu 1948, v Biljah pri Novi Gorici pa celo drugi najtoplejši po letu 1962. Obdobje petih mesecev maj-september pa bo marsikje takoj za letom 2003 najtoplejše v zadnjem stoletju. Na območju Ljubljanske kotline je bil tako tudi september za 1–2 Celzijevi stopinji pretopel, nadpovprečno pa nas je grelo tudi sonce. Imeli smo 13 dni z večino kratkotrajno meglo, precej

podpovprečno količino padavin (močan presežek so zabeležili v SZ in S Sloveniji), ki se je nabrala v osmih padavinskih dneh. Le dvakrat pa je padlo v enem dnevu več kot 10 litrov vode na kvadratni meter.

Na račun septembrskega pomanjkanja mraza in padavin so listavci še sorazmerno dobro olistani, a prav dolgo to ne bo več (vz-)trajalo. Spomnimo se pregovora: Kadar drevje pozno listje sleče, huda zima bliža se preteče. Pobrsajte torej še za zadnjimi kostanji, letos so menda medeni, preden stisne mraz. Pa saj so kmalu že počitnice, za šolarje seveda. Starši pa bomo imeli v »mrtvaškokrompirjevem« tednu še kakšno skrb več; da bi vsaj vreme zdržalo. Tudi sitne ose so menda jesenske znanilke hude zime. Da le niso sitne »babe«, saj so imele letos poletje vse do začetka tega meseca, in če jim še to ni dovolj, potem nas res čaka huda zima. Ampak do te je še daleč in zato se bo do takrat vsak dan proti večeru še velikokrat stemnilo do nižin.

TRZINČANOV MIHA, OBČINSKI VREMENSKI SVETNIK

Napovednik

Oktober

20. okt. v CIH – avla Ob 18.00	TD Kanja	Razstava z delavnice TD Kanja
24. okt. ob 8.00, zbir. OŠ	TD Kanja	Pohod po mejah občine, nato preko Mengša do Vodice
KUD – 31.10. ob 19.00	TD Kanja	Folklor za občane

November

14.11. ob 17.00 Dvorana KUD-A	KUD Franca Kotarja:	Jaka in sraka – predstava za otroke
27.11. ob 19.00	TD Kanja	Podelitev priznanj za urejen kraj DMR – CIH

Naj spomnimo na dva natečaja Turističnega društva Kanja Trzin, ki sta bila objavljena v 3. št. Odseva v marcu letos, ki se iztečeta 31. Oktobra:

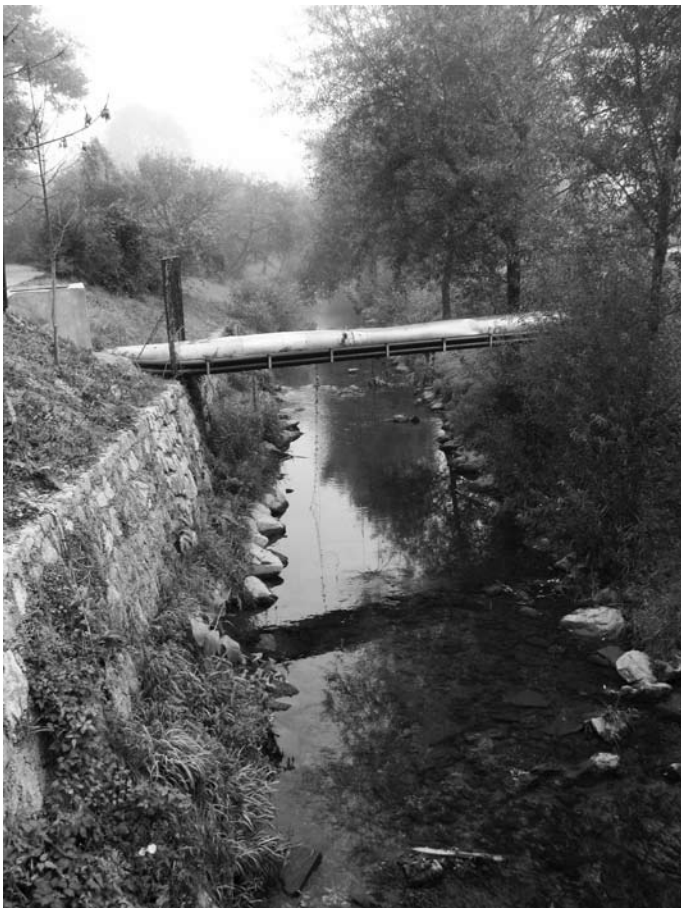
- NATEČAJ ZA FOTOGRAFIJO "Trzin v vseh letnih časih" in
- NATEČAJ ZA IZBOR NAJBOLJŠEGA TURISTIČNEGA SPOMINKA V letu 2009.

Jefačenkovo domačijo rušijo

Jefačenkovo domačijo v starem delu Trzina, ki stoji na mestu, kjer je bila pred tem hiša, v kateri se je rodil znameniti ljubljanski župan Ivan Hribar, so zdaj, ker je bila že povsem dotrajana in že nevarna za okolico začeli rušiti.

Pred tem so iz nje ročno rešili, še tisto, kar je bilo vredno ohranitve. Trzinci se zdaj sprašujejo, kaj bo zraslo na tistem mestu. Vsekakor ne bo spominska hiša, kar so želeli mnogi, še zlasti člani turističnega društva. Na Občini napovedujejo, da bo objekt, ki ga nameravajo zgraditi tam, imel stanovanjski del, manjši del pa naj bi namenili tudi spominski sobi s spominsko zbirko. Vsekakor je škoda, da nismo znali izkoristiti prilike, ki nam jo je ta hiša oziroma lokacija ponujala. Z Jefačenkovo domačijo pa v zadnjem času iz starega Trzina izginevajo ali pa so že izginile še tri druge stare trzinske hiše: Fajdigova, Rakefova in Jensterlova. Trzin spreminja svojo podobo in tudi stari Trzin že dolgo ni več stari del, saj je v njem vse več novih hiš in mladih ljudi. Mogoče bi bilo le prav, da bi za ta del Trzina spet začeli uporabljati poimenovanje, ki je bilo nekoč že uveljavljeno: zgornji del Trzina (včasih so rekli zgornj konc).

MŠ

V začetku oktobra je bila Pšata že pošteno »suha«. (Foto: T.M.)

Gospodu župniku Pavlu Krtu v spomin

V torek, 22. septembra, je v večnost zaspal nekdanji trzinski dušni pastir g. Pavle Krt. Sklenil je trnovo pot dobrega človeka, duhovnika, ki je živel za ljudi in njihovo odrešitev. Čeprav mu življenje ni prizanašalo, je tegobe sprejemal z nasmehom, pogumom in zaupanjem v Boga. Bil je človek, ki je razumel človeško dušo in je bil vedno pripravljen prisluhniti sočloveku in mu pomagati. Rad je imel petje in smeh, zaljubljen pa je bil v gore. Še zlasti je bil navezan na svojo Košutno, kamor je vsako leto vodil tudi Trzinčce. Živel je z ljudmi in se je rad udeleževal trzinskih prireditev, kjer je bil s svojim humorjem in dobrohotnostjo vedno dobrodošel. Tudi sam je v trzinski cerkvi prirejal koncerte glasbenikov in druge prireditve, ki so nevsiljivo pred obličje najvišjega vabile tudi tiste, ki so pozabili nanj. Predvsem pa si je želel, da bi bila trzinska župnija tesneje vraščena v trzinsko življenje.

Petnajst let je vodil trzinsko cerkev in teh petnajst let bo v zgodovino župnije vpisanih kot prijazno obdobje dobrih odnosov, za kar bo za vedno ostal v hvaležnem spominu Trzinčev.

Pavle Krt se je rodil 29. marca 1942 v številni družini v Podjelšah v župniji Mekinje pri Kamniku. Po malem semenišču v Pazinu je vstopil v ljubljansko bogoslovje in leta 1968 v Ljubljani prejel mašniško posvečenje. Tri leta je kaplanoval na Vrhniki, nato je bil štiri leta župnijski upravitelj v Stari Cerkvi. V letih 1974 do 1992 je bil najprej upravitelj, nato župnik župnije Trzič-Bistrica, eno leto je soupravljal tudi župnijo

Kovor in bil tri leta prodekan dekanije Trzič. Leta 1992 je postal župnik v Trzinu, po petnajstih letih pa se je iz zdravstvenih razlogov umaknil v Domžale kot duhovni pomočnik.

Hvaležni in veseli smo, da je deloval med nami! Kljub preprostosti je bil velik človek, saj je želel pomagati in svoje pomoči nikomur ni odklonil. Naj počiva v zasluženem miru, v objemu svojega gospoda!

METI v spomin

Sedemnajsti september poseben je dan,
saj danes bi bil tvoj rojstni dan.
Krožkarice smo se skupaj dobile
ob gomili, ki te krije, se ti poklonile.

Z delom, ki si ga zasnovala, bomo
nadaljevale,
vsak ponedeljek skupaj se zbrale.
V mislih z nami boš tudi ti,
saj vsak tvoj izdelek na te spomin obudi.

*Ni te več na vrtu ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši,
če lučko na grobu upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.*

Zahvala

14. septembra 2009 se je poslovil od nas ljubljani mož, oče, ata,
praded in brat

Tone Šegatin, st.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste bili v dneh slovesa z nami, se iskreno zahvaljujemo za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter številno spremstvo na zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo predsedniku ZB Trzin gospodu Jožetu Kosmaču za poslovilni govor, gasilcem in župniku gospodu Dolencu za cerkveni obred.

Vsi njegovi

Smrt se zilila v belo obličje, pogled je zaplaval v neznani pokoj, ni več trpljenja in ni bolečine, življenje je trudno končalo svoj boj.
(Trdina)

Zahvala

Ob boleči izgubi očeta, ata, tasta in svaka

Jakoba Narobeta

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sose-
dom in znancem za izrečeno sožalje, darovana cvetja, sveče
in denarno pomoč. Hvala gospodom župnikom Boštjanu
Gučku, Bogdanu Dolencu in Jožetu Tomšiču za opravljen
pogrebni obred, pevcem skupine Krt za sočutno zapete
pesmi, trobentaču, pritrkovalcem, zastavonoši, gasilcem in
fotografu Andreju Nemcu. Posebej se zahvaljujemo gospe
Joži Kurent za njeno nesebično pomoč ob njegovi bolezni.
Iskrena hvala vsem, ki ste nam v težkih dneh stali ob strani in
ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Žalna slovesnost ob dnevu spomina

Obveščamo vas, da bo letošnja žalna slovesnost ob dnevu spomina na mrtve v četrtek, 29. oktobra, ob 16. uri ob spomin-
skem obeležju NOB pred osnovno šolo v Trzinu.
Vabimo vas, da se nam pridružite, da se skupaj poklonimo
spominu na vse žrtve vojne.

ZVEZA ZDRUŽENJ BORCEV ZA VREDNOTE NOB SLOVENIJE

DOMŽALE

bowling

OTROŠKI ROJSTNI DNEVI
PRAZNOVANJA ZA ZAKLJUČENE DRUŽBE

FITNES AEROBIKA BILJARD

Slavnikarska 1
Domžale
t: 01/729-22-33
www.fit-fit.net

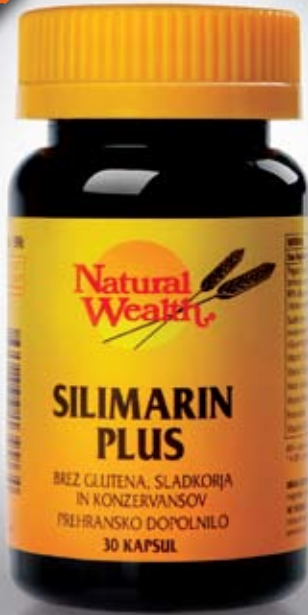

Nova moč za zaščito jeter!

MOČNA FORMULA, VEČ ZAŠČITE

NOVO V LEKARNAH IN SPECIALIZIRANIH PRODAJALNAH

DIFAR

Natural Wealth
SILIMARIN PLUS
BREZ GLUTENA, SLADKORJA IN KONZERVANSOV
PREHRANSKO DOPOLNILO
30 KAPSUL

POKLIČITE ZA BREZPLAČNO BROŠURO!
www.difar.si
info@difar.si

POBUDA STRANKA
080 12 36

Vljudno vabljeni v Difarjevo specializirano prodajalno na Ljubljanski 12c, Trzin.

Močna doza s 175 mg standardiziranega izvlečka pegastega badlja s 140 mg silimarina. Obogaten z izvlečkom sladkega korena in vitamini skupine B. Učinkovito ščiti jetra, blaži poškodbe in pomaga pri obnavljanju. Za osebe z že prisotnimi poškodbami jeter. Za tiste, ki vsakodnevno vnašajo snovi, ki lahko ogrozijo zdravje jeter.

Gasperlin
vrtnicenter

Moste pri Komendi ob glavni cesti Mengeš-Brnik
Delovni čas: vsak delavnik od 8. do 19. ure, sobota od 8. do 17. ure
www.vrtnicenter.si

Aranžmaji po izbiri, drevnina, čebulice, mačehe, hebe, resa...

Oaza cvetja

CVETLIČARNA
rezano cvetje, šopki,
venci...

SOBNE RASTLINE
več kot 3500 rastlin

JESENSKE LEPOPICE

LONCI LECHUZA
z vodno rezervo

DREVNINA
velika izbira sadik

Bodite pripravljeni na požar in se seznanite s tem, kako ravnati in kaj storiti, da do požara ne pride!

Najpogostejši VZROKI požarov v domačem okolju so:

- nepazljivost pri uporabi električnih in grelnih naprav (električnih blazin, kaloriferjev, likalnikov, peči itn.), njihova dotrajanost, poškodovana in preobremenjena električna napeljava itn.;
- kajenje v postelji;
- neočiščeni in slabo vzdrževani dimniki;
- nepazljiva uporaba sveč.

Da ne bi zagorelo

- Poskrbite, da površine okoli štedilnikov in peči ne bodo založene ali neurejene.
- Med kuhanjem se ne oddaljajte od štedilnika. Pregreta maščoba se lahko vžge.
- Vključenih grelnih naprav in prižganih sveč nikoli ne puščajte brez nadzora. Ne postavljajte jih v bližino pregrinjal, zaves, lesenih oblog in drugih gorljivih snovi.
- Peči, kaloriferjev, svetil in dimniških cevi ne prekrivajte z oblačili, krpami ali papirjem.
- Ne uporabljajte poškodovanih električnih naprav, podaljškov in vtičnic.
- Vroč pepel odlagajte v negorljive posode.
- Pred spanjem si vzemite minuto časa in: ugasnite televizijski in radijski sprejemnik in luči, izklopite premične grelne naprave na plin, tekoča goriva ali elektriko, ugasnite sveče in pogasite odprte ognje (kamin).

Kako ukrepati, če zagori

- Če vaše življenje ni ogroženo, poskušajte sami pogasiti požar z gasilnim aparatom ali priročnimi gasilnimi sredstvi, kot so voda, pokrovka ali odeja.
- Če je v prostoru dim, si usta in nos pokrijte z vlažnim robčkom.
- Če požara ne morete pogasiti sami, čim prej zapustite prostor in pokličite telefonsko številko 112
- Nikoli se ne vračajte v zadimljen ali goreč prostor, da bi rešili živali, dokumente ali druge vredne predmete.

Ko kličete na številko 112, povejte:

- KDO kliče
- KAJ se je zgodilo
- KJE se je zgodilo
- KDAJ se je zgodilo
- KOLIKO je ponesrečencev
- Kakšne so POŠKODBE
- Kakšne so OKOLIŠČINE na kraju nesreče (požar, nevarne snovi, poškodovane plinovodne ali druge napeljave...)
- Kakšno POMOČ potrebujete.

